

လျှို့ဝှက်တဲ့

သန်းကြွယ်သူဌေး

နိုင်နိုင်စနေ

လျှို့ဝှက်တဲ့
သန်းကြွယ်ချွေး
နှိုင်းနှိုင်းစနေ

အလောင်းဝတ်တဲ့
အဝတ်အစားမှာ
အိတ်ကပ်
မရှိလို့ပါ။

စာရိပ်မြိုင်အမှတ်စဉ် (၆၈)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူ မူပိုင် - စာရိပ်မြိုင်

နိုင်:နိုင်:စနေ

လျှို့ဝှက်တဲ့ သန်းကြွယ်သူဌေး

- ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ♦ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ♦ ပိုင်နိုင်အောင်
- အတွင်းဒီဇိုင်း ♦ နိုင်ငံထွန်း
- ထုတ်ဝေသည့်အုပ်ရေ ♦ ၂၀၀၀
- စာအုပ်တန်ဖိုး ♦ ၅၅၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ ♦ ဦးပြည့်အာကာ(၀၃၀၉၄-စာရိပ်မြိုင်စာပေ)
အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီး၊
ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။
- ပုံနှိပ်သူ ♦ ဒေါ်မျိုးမျိုးသန်း(မျိုးမျိုး ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း) (၀၁၅၃၃)
အမှတ် ၁၁၊ ၅၆ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖြန့်ချိရေး ♦ စာရိပ်မြိုင်စာပေ၊ အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊
ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၉ ၇၆၂၂၂၆၀၂၀

နိုင်:နိုင်:စနေ
 လျှို့ဝှက်တဲ့ သန်းကြွယ်သူဌေး / နိုင်:နိုင်:စနေ။ ရန်ကုန်။
 စာရိပ်မြိုင်စာပေ။ ၂၀၂၄။
 စာမျက်နှာ - ၁၅၂၊ ၁၃.၉၇ စင်တီ x ၂၀.၃၂ စင်တီ
 (၆၈) လျှို့ဝှက်တဲ့ သန်းကြွယ်သူဌေး

မာတိကာ

၁။	လျှို့ဝှက်တဲ့ သန်းကြွယ်သူဌေး	၆
၂။	ပျော်ရွှင်ခြင်း ၁၀ ခု	၁၂
၃။	ရပ်သင့်တဲ့နေရာမှာ ရပ်ပါ	၁၅
၄။	ခဲတံနဲ့ လူ့ဘဝ	၁၇
၅။	အင်တာနက်ပေါ်က ပုံပြင်တိုလေးများ (၁)	၁၉
၆။	မညည်းတွားတဲ့ နေ့ရက်ဆီသို့	၂၃
၇။	တခြားသူအပေါ် လွဲချလိုက်တဲ့အရာတွေ	၂၆
၈။	အင်တာနက်ပေါ်က ပုံပြင်တိုလေးများ (၂)	၂၉
၉။	ဘရိုင်ယန်ထရေစီ(Brian Tracy)ရဲ့ အောင်မြင်ရေးဒဿန	၃၃
၁၀။	အဖြူစင်ဆုံးမေတ္တာ	၃၇
၁၁။	ကွေ့ကောက်ရတဲ့ခရီး	၃၉
၁၂။	မေတ္တာစိတ်နဲ့ နားထောင်တတ်သူ	၄၁
၁၃။	တကယ်တော့ ကလေးတစ်ယောက်ပါ. . .	၄၅
၁၄။	မျှဝေတဲ့ ပျော်ရွှင်ခြင်း	၄၈

မာတိကာ

၁၅။	ကျန်းမာရေးလျှို့ဝှက်ချက်များ	၅၁
၁၆။	ပြစ်ဒဏ် စာရွက်လေး တစ်ရွက်	၅၈
၁၇။	အကြွစောသွားတဲ့ ပန်းသီးတစ်လုံး	၆၂
၁၈။	ဂျက်ကီချန်းရဲ့ ပုံပြင်	၆၅
၁၉။	သောက်စရာအရည်နဲ့ လူ့ဘဝ	၆၉
၂၀။	တစ်ခုတည်းနဲ့ မလုံလောက်ပါ	၇၁
၂၁။	စိတ်ဝိညာဉ်အတွက် ပုံပြင်တိုလေးများ	၇၃
၂၂။	လူ့ဘဝ ဒီတစ်သက်	၇၉
၂၃။	တကယ့်အရေးပါတဲ့အရာ	၈၃
၂၄။	ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သိမ့်တတ်သူ	၈၆
၂၅။	ခေတ္တရပ်နား ခလုတ်	၉၃
၂၆။	တက်တူးထိုးချင်တဲ့ ကောင်မလေး	၉၆
၂၇။	ဘဝထဲက ဆင်းရဲဒုက္ခနဲ့ ပျော်ရွှင်ခြင်း	၁၀၀
၂၈။	တကယ့်ပျော်ရွှင်ခြင်းဆိုတာ	၁၀၃

မာတိကာ

၂၉။	မပြောသင့်တဲ့စကား	၁၀၅
၃၀။	စိတ်ဖိအားဖြည့်လျော့နည်း ၁၀ နည်း	၁၀၈
၃၁။	မိုနိုပိုလီကစားနည်းနဲ့တူတဲ့ လူ့ဘဝ	၁၁၁
၃၂။	ရင့်ကျက်တယ်ဆိုတာ	၁၁၄
၃၃။	ငါးကလေးတစ်ကောင်ရဲ့ ပုံပြင်	၁၁၆
၃၄။	ပျော်ရွှင်တဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်	၁၁၈
၃၅။	ဘာပဲရှုံးရှုံး စိတ်ခံစားချက်ကို မရှုံးစေနဲ့	၁၂၀
၃၆။	အလှဆုံးမိန်းကလေး	၁၂၆
၃၇။	ဘဝမှာ မရှိမဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်း	၁၃၀
၃၈။	သူရဲကောင်း မဖြစ်ချင်သူ	၁၃၄
၃၉။	နာကျင်မှုရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်	၁၄၀
၄၀။	ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ သက်ရောက်မှု	၁၄၄
၄၁။	ပေါင်းသင်းခြင်း၏ ရလဒ်	၁၄၇
၄၂။	မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း	၁၅၀

လျှို့ဝှက်တဲ့ သန်းကြွယ်သူဌေး

သူ့ကို နယူးဂျာစီနေ အမေရိကန်အိုင်းရစ်လူမျိုး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် သာမန်မိသားစုတစ်စုက မွေးဖွားခဲ့တယ်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှာ သူ့အသက် ၈၀ ပြည့်ခဲ့ပြီး အမေရိကန် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှာ အိမ်ခန်းနှစ်ခန်းပါတဲ့ အိမ်လေးမှာ ဇနီးနဲ့အတူ ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

နာမည်ကြီးတံဆိပ် အဝတ်အစားတွေ သူ မဝတ်ဆင်ခဲ့ဖူးသလို သူ့မျက်မှန် ကလည်း ဟောင်းနွမ်းပါတယ်။ သူ့လက်မှာပတ်ထားတဲ့ နာရီကလည်း မြေအောက် ဘူတာတစ်နေရာမှာ ဝယ်ခဲ့တဲ့ နာရီဖြစ်တယ်။ အစားအသောက်ကောင်းတွေကို သူ မမက်မောပါဘူး။ သူ နှစ်သက်တဲ့ အစားအစာက ဈေးချိုတဲ့ ခရမ်းချဉ်သီး ချိစ်ဆန်းဝှစ် ဖြစ်တယ်။ သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင်ကား မရှိဘူး။ ဘတ်စ်ကားကိုပဲ သူ အသုံးပြု တယ်။ သူ့ရဲ့လက်ကိုင်အိတ်ဟာလည်း အဝတ်စနဲ့ချုပ်ထားတဲ့ အိတ် ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ သူနဲ့အတူ စားသောက်ဆိုင်သွားရင် ဘေလ်တွေကို စနစ်တကျ သူ စစ်ဆေးမှာကို သင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ သူ့အိမ်မှာ ညအိပ်ညနေ သင် အိပ်ခဲ့ရင် မအိပ်ခင်မီးပိတ်ပါလို့ သူ သတိပေးပါလိမ့်မယ်။

ဒီလောက်ဆင်းရဲတဲ့ အမေရိကန် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်အကြောင်း ဘာများ ပြောစရာရှိသလဲလို့ သင်အံ့ဩကောင်း အံ့ဩလိမ့်မယ်။ သူလုပ်ခဲ့သမျှကို ကျွန်တော်တို့ အရင်ကြည့်ရအောင်...။

Cornell University အတွက် သူ လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ငွေက စုစုပေါင်း ၅၈၈မီလီယံ။ California Universityအတွက် သူ လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ငွေက စုစုပေါင်း ၁၂၅ မီလီယံ။ Stanford Universityအတွက် သူ လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ငွေက စုစုပေါင်း သန်း ၆၀။ အိုင်ယာလန်မှာ တက္ကသိုလ်သစ် ၇ ကျောင်းနဲ့ မြောက်အိုင်ယာလန်မှာ ၂ကျောင်း ဆောက်ဖို့ တစ်ဘီလီယံကို သူ လှူဒါန်းခဲ့တယ်။

နှုတ်ခမ်းကွဲ ကလေးသူငယ်တွေရဲ့ လက်မှုပစ္စည်းတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် အပြုံးစစ်ဆင်ရေး "Operation Smile" ပရဟိတလုပ်ငန်းကို သူ စတင်တည်ထောင် ခဲ့ပြီး ဆေးဖိုးဝါးခတွေ ရှာပေးခဲ့တယ်။ အာဖရိကတိုက်အတွက် ပုလိပ်ရောဂါနဲ့ အခြားရောဂါ တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ငွေကြေး အမြောက်အမြား သူ လှူဒါန်းခဲ့တယ်။ ဒီကနေ့အထိ သူ လှူဒါန်းလိုက်တဲ့ ငွေကြေးပေါင်း ၄ ဘီလီယံကျော် ရှိခဲ့ပြီး လှူဒါန်းဖို့ ငွေကြေး ၄ ဘီလီယံ လျာထားဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သူကတော့ သူ ကိုယ်တိုင်အတွက် မကြည့်ဘဲ အများအတွက်ကြည့်သူ၊ ငွေကြေးရှာဖွေတာကို နှစ်သက်ပေမယ့် ငွေကြေးတွေကို လက်ဝယ်မထားတဲ့သူ ချပ်ခမ်းနီ (Chuck Feeney) ဝဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ချပ်ခမ်းနီက ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလိုသူ မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ အမည် မဖော်တဲ့ အလှူရှင်ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ငွေကြေး ၈ ဘီလီယံ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ The Atlantic Philanthropies ကို တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ပရဟိတလုပ်ငန်းနဲ့ဆိုင်တဲ့ အမေရိကန် ဥပဒေက ကင်းလွတ်အောင် အမေရိကန်နဲ့ဝေးတဲ့ ဘာမြို့ဒါကျွန်းစုမှာ သွားရောက် တည်ထောင်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်းကိုလည်း သူ့နာမည်ဖြစ်တဲ့ ချပ်ခမ်းနီကို မပေးတဲ့အပြင် အဲဒီမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့လူတွေကိုလည်း ဘယ်သူ့ဆီမှာ အလုပ်လုပ် ကြောင်း မပေါက်ကြားစေခဲ့ပါဘူး။ သူ့တောင်းဆိုချက်ကြောင်း သူတို့လုပ်ငန်းက လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ငွေတွေမှာ သူ့နာမည်ကို မှတ်တမ်းမတင်ခဲ့ကြဘူး။

၁၉၉၇ ခုနှစ်ရောက်မှ ချပ်ခမ်းနီတည်ထောင်ခဲ့တဲ့ Duty Free Shoppers Groupကို ပြင်သစ်က နာမည်ကြီးတဲ့ Bernard Arnaultက ဝယ်ယူလိုက်မှ သူ့ကို လူတွေသိခဲ့ကြတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီကုမ္ပဏီရဲ့ အစုရှယ်ယာတွေကို The Atlantic Philanthropies ထဲ သူ အားလုံးလွှဲပြောင်းခဲ့တယ်။ သူ လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ငွေတွေဟာ Macarthur, Rockefellerတို့ တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ နာမည်ကြီး ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ ထက် ပိုများခဲ့ပါတယ်။

သူ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မနေခဲ့ဘူး။ လှူဒါန်းငွေတွေမှာလည်း နာမည်ကို

မဖော်ပြခဲ့ဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင်တည်ထောင်ထားတဲ့ ၈ ဘီလီယံတန် The Atlantic Philanthropies ကိုတောင် သူ့နာမည်နဲ့ တည်ထောင်ဖို့ ငြင်းခဲ့တယ်။ နှစ်အတော်ကြာမှ လူတွေက သူ့ကို သိခဲ့ကြတယ်။ သူဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို အံ့ဩတုန်လှုပ်စေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မနေချင်သူတစ်ယောက်ဟာ ထင်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အဖွဲ့အစည်းက လှူဒါန်းမယ့်အကြောင်းတွေကို ကြိုမကြေညာတတ်သလို အလှူရှင်ဆိုတဲ့ စာတန်း၊ နာမည်တွေ ကမ္ပည်းမထိုးဖို့ လည်း တောင်းဆိုခဲ့တယ်။ သူ လှူဒါန်းတဲ့ အဆောက်အဦးတွေမှာ သူ့နာမည်ကို ကမ္ပည်းမထိုးဖို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

“အဆောက်အဦးတွေ ဘယ်သူဆောက်တယ်၊ ဘယ်သူ လှူဒါန်းတယ် ဆိုတာ အရေးမကြီးပါဘူး။ အရေးကြီးတာက အဆောက်အဦး ဆောက်လုပ်ပြီးစီးဖို့ပဲ” လို့ သူက ဆိုခဲ့ပါတယ်။

ချပ်ခဲဖီးနီက သူဟာ “အဝတ်အစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ အလှူရှင်” လို့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ချွေတာမှုက လူတွေကို အံ့ဩစေခဲ့တယ်။ သူဟာ အဆောက်အဦး ပေါင်းများစွာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တယ်။ ပြင်သစ် နာမည်ကြီး ခရီးသွားနေရာတွေ၊ လန်ဒန်အဆင့်မြင့်နေရာတွေနဲ့ နယူးယောက်ပန်းခြံ အနီးအနားတွေမှာ အဆင့်မြင့် အဆောက်အဦးပေါင်း ၆ ခု ရှိခဲ့ပေမယ့် ဒီကနေ့မှာ တစ်ခုမှ သူ့အတွက် သူ ချန်မထားခဲ့ပါဘူး။ သူဟာ ဇနီးနဲ့အတူ ဆန်ဖရန်စစ္စကို နေရာတစ်ခုမှာ အိမ်ငှားနေထိုင်ပြီး ဘတ်စကား၊ မြေအောက်ရထား၊ တက္ကစီတွေကိုပဲ အသုံးပြုခဲ့ပါတယ်။

ချပ်ခဲဖီးနီဟာ သူတည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ဂျူတီဖရီးဆိုင်တွေကနေ ငွေကြေးများစွာ ရရှိခဲ့ပေမယ့် သူ ကိုယ်တိုင် နာမည်ကြီးတံဆိပ် အဝတ်အစားတွေကို မဝတ်ဆင်ခဲ့ပါဘူး။ သူစားတဲ့ အစားအသောက်တွေဟာလည်း ဆင်းရဲသားဆန်လွန်းခဲ့ပါတယ်။

“နာမည်ကြီး အဆင့်မြင့်စားသောက်ဆိုင်တွေမှာ ထမင်းတစ်နပ်ကို ဒေါ်လာ ၁၀၀ နဲ့ သင် စားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ၂၅ ဒေါ်လာတန်တဲ့ ထမင်းတစ်နပ်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ပြည့်ဝမှုတွေပေးနိုင်ပါတယ်” လို့ ချပ်ခဲဖီးနီက ပြောခဲ့ပါတယ်။

ချပ်ခဲဖီးနီမှာ သားသမီး ငါးယောက်ရှိပြီး ဒီသားသမီးတွေဟာ ထူးခြားတဲ့

mgyoe.com

အလိုလိုက်ခြင်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေအပေါ် ဇိမ်ခံခြင်းတွေ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျောင်းအားရက် တွေမှာ သူတို့ဟာ စားသောက်ဆိုင်၊ ဟိုတယ်တွေမှာ အလုပ်သွားလုပ်ရပါတယ်။ ကလေးတွေထဲက သမီးတစ်ယောက်က ဆယ်နှစ်ကျော်အရွယ်မှာ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်နဲ့ ဖုန်းအကြာကြီး ပြောခဲ့မိလို့ ဖုန်းခဆောင်ရချိန်မှာ ချပ်ခံဖီးနီက အိမ်ကဖုန်းကို ဖြတ်တောက်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်မှာရှိတဲ့ ဖုန်းနံဘေးမှာလည်း လမ်း ဘေးဖုန်း တည်နေရာကို မြေပုံဆွဲကပ်ထားခဲ့တယ်။ သမီးရဲ့သူငယ်ချင်းကိုလည်း ဖုန်းခစာရွက်ကို ပို့ပေးခဲ့တယ်။ စစချင်းမှာ သမီးက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို အားနာ ခဲ့ပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာ ချပ်ခံဖီးနီ လုပ်တာ မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံခဲ့တယ်။ ဖခင်ရဲ့ အမည်အဖော်တဲ့ အလှူတွေကိုလည်း သားသမီးတွေက ထောက်ခံခဲ့ကြပြီး “အဖေ ဒီလိုလုပ်တာ နည်းနည်းတော့ ထူးဆန်းပေမယ့် ဒီလိုလုပ်လိုက်တဲ့ အတွက် လှူဒါန်းခံရသူတွေရဲ့ အထူးတလည် ဆက်ဆံတာကို ကျွန်မတို့ မခံရတော့ဘူး။ ကျွန်မတို့ဟာ တခြားလူတွေနဲ့ တန်းတူဖြစ်တယ်” လို့ ဆိုခဲ့ကြတယ်။

The Atlantic Philanthropies ရဲ့ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်းတစ်ခုမှာ “သူဌေးတွေက သူတို့ပိုင်ဆိုင်သမျှကို ပရဟိတလုပ်ငန်းမှာ အသုံးပြုကြတယ်။ အမည်မသိနဲ့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မလှူဒါန်းရင် သူတို့ရဲ့ နောက်မျိုးဆက်အတွက် အနှောင့်အယှက်တွေ ဖြစ်စေနိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်” လို့ ရေးခဲ့တယ်။ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်၊ ကျော်ကျော်ကြားကြား နေချင်သူတွေနဲ့ စာရင် ချပ်ခံဖီးနီက တစ်မျိုးတဘာသာ ထူးခြားတယ်၊ ဆိတ်ငြိမ်တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။

ချပ်ခံဖီးနီရဲ့ အလှူအတန်းတွေထဲမှာ "Operation Smile" လို့ခေါ်တဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ပါတယ်။ အဓိကက နှုတ်ခမ်းကွဲ ကလေးသူငယ်တွေကို ခွဲစိတ်ကုသ ပေးဖို့ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါက နှုတ်ခမ်းခွဲစိတ်ကုသနေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် နဲ့ သူ ဆုံခဲ့တယ်။ ကောင်မလေးက ပါးစပ်ကို လက်နဲ့အုပ်ထားပေမယ့် လှုပ်ရှား ပျော်ရွှင်နေတဲ့ မျှော်လင့်စိတ်ကိုတော့ မဖုံးကွယ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ခွဲစိတ်ကုသပြီးနောက် ကောင်မလေးဟာ ပြုံးရယ်နေပြီး “ကျွန်မရဲ့ပုံစံက အရင်ကလို ရုပ်ဆိုးမနေတော့ ဘူး” လို့ ဆိုနေသယောင် ရှိခဲ့တယ်။ ကောင်မလေးကိုကြည့်ပြီး ချပ်ခံဖီးနီက “ဒီလိုအချိန် မျိုးမှာမှ ဥစ္စာပစ္စည်းက တန်ဖိုးရှိလွန်းတယ်” လို့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။

တစ်ခါက စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ကောင်လေးတစ်ယောက်က ချပ်ခံဖီးနီဆီ လျှောက်လာပြီး “မစ္စတာရဲ့ ပညာတော်သင်ဆုကို ကျွန်တော် ရခဲ့ပါ တယ်။ အခု ကျွန်တော်ဟာ ဒီစားသောက်ဆိုင်ရဲ့ မန်နေဂျာဖြစ်နေပါပြီ” လို့

ဆိုခဲ့တယ်။

ချပ်ခ်ဖီးနီဟာ ပြင်သစ်စကား၊ ဂျပန်စကားတွေကို ကောင်းစွာပြောနိုင်ပြီး ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ် ခရီးသွားရတာကို နှစ်သက်ပါတယ်။ ရောက်ရာအရပ်မှာလည်း အလှူဒါနတွေ သူ ပြုလုပ် လှူဒါန်းလေ့ရှိတယ်။ The Atlantic Philanthropies လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ဝန်းကျင်ဟာ ကမ္ဘာ့ဝန်းကျင်ထက် ကျော်လွန်နေခဲ့ပါပြီ။ ဗီယက်နမ် ကလေးငယ်တွေအတွက် ယာဉ်လမ်းစည်းကမ်းအလှူငွေ၊ ဩစတေးလျ ကင်ဆာ ရှာဖွေရေးအတွက် လှူဒါန်းငွေ၊ ဖိလစ်ပိုင် မျက်နှာချိုယွင်းကလေးငယ်အတွက် ပလပ်စတစ်ဆာဂျင်ရီ လှူဒါန်းငွေ စတာတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။

“လူတွေဟာ ငွေရှာပြီး သူဌေးသူကြွယ် လုပ်ကြတယ်။ လူအများရဲ့အာရုံ ကို ဖမ်းစားကြတယ်။ လူတွေကို ဘာလုပ်ပါလို့ ကျွန်တော်ပြောချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေမှာ ထည့်သွင်းလှူဒါန်းတာဟာလည်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြည့်စုံ မှု ပြည့်ဝမှုတွေ ဖြစ်စေပါတယ်”

အခုခေတ် လက်ရှိသန်းကြွယ်သူဌေးတွေဖြစ်တဲ့ ဘီလ်ဂိတ်၊ ဝါရင်ဘတ်ဖတ် တို့ဟာ ပရဟိတလုပ်ငန်းမှာ စံထားထိုက်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ချပ်ခ်ဖီးနီကတော့ ပရဟိတလုပ်ငန်းမှာ သူဌေးသူကြွယ်တွေအတွက် သင်ယူလေ့လာသင့်တဲ့ ဆရာ ကောင်းဆိုရင် မှားမယ်မထင်ပါဘူး။

လောလောဆယ် ချပ်ခ်ဖီးနီမှာ မျှော်လင့်ချက်နှစ်ခု ရှိပါသတဲ့။ တစ်ခုက ၂၀၁၆ ခုနှစ်မတိုင်ခင် သူ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ ၄ ဘီလီယံကို အကုန်လှူဒါန်း ချင်တာဖြစ်တယ်။ အခုချိန်ခါမှာ အဲဒီငွေထဲက ၄ မီလီယံဟာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က လိုအပ်သူတွေအတွက် နှစ်စဉ်လှူဒါန်းငွေတွေ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့နေရာတိုင်းမှာ အကူအညီလိုသူတွေ အများကြီးရှိသေးကြောင်း ချပ်ခ်ဖီးနီက ခန့်မှန်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် လှူဒါန်းငွေတွေကို သူ မကြန့်ကြာစေခဲ့ပါဘူး။

“ဒီငွေတွေကို ကျွန်တော် မလှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် အသေဖြောင့်မှာ မဟုတ်ဘူး” လို့ ချပ်ခ်ဖီးနီက အရယ်တစ်ဝက်နဲ့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့နောက်မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုက သူဌေးသူကြွယ်တွေ စံနမူနာ ယူ တတ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဘဝမှာနေထိုင်ရတာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရသလို လှူဒါန်းမှုတွေကိုလည်း လုပ်ပါ” လို့ သူက ဆိုပါတယ်။

သတင်းထောက်တွေက ချပ်ခ်ဖီးနီကို ဘာကြောင့် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ

mgyoe.com

မချန်ဘဲ လျှို့ဝှက်မှုတွေ လုပ်နေသလဲလို့မေးတော့ ချပ်ခမ်းနီက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပဲ
ဖြေပါတယ်။

“အလောင်းဝတ်တဲ့ အဝတ်အစားမှာ အိတ်ကပ်မရှိလို့ပါ” တဲ့. . . ။

http://en.wikipedia.org/wiki/Chuck_Feeney

http://wn.com/Chuck_Feeney

ပျော်ရွှင်ခြင်း ၁၀ ခု

ပစ္စည်းဥစ္စာ

ငွေကြေးနဲ့ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ဝယ်ယူလို့ရနိုင်သလို ရာထူး၊ နေရာတွေကိုလည်း ဝယ်ယူလို့ ရနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စားဝတ်နေရေး ဆိုတာကို ဖြေရှင်းနိုင်ပြီးနောက် သင့်မှာရှိတဲ့ ပိုလျှံတဲ့ ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်တိုင်းရဲ့ အရေးပါမှုဟာ သေးသထက် သေးငယ်သွားပါတယ်။

လိုအင်ဆန္ဒ

လိုအင်ဆန္ဒက ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ရန်သူ ဖြစ်တယ်။ ရောင့်ရဲတင့်တိမ်နိုင်သူမှ ပျော်ရွှင်တယ်။ ဆန်းစစ်ချက်အရ တခြားလူနဲ့ အနိမ့်အမြင့် မနှိုင်းယှဉ်ဘဲ ရတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုဟာ ဝင်ငွေကောင်းလို့ရတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုထက် ငါးဆလို့ ဆိုပါတယ်။

အသိဉာဏ်

အသိဉာဏ်ရဲ့ပံ့ပိုးမှုဟာလည်း ပျော်ရွှင်ခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်ပါတယ်။ ဆန်းစစ်ချက်အရ ပိုထက်မြက်တဲ့လူဟာ အလိုဆန္ဒပိုများကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ပိုမြင့်တဲ့ အောင်မြင်မှုကို မရလေ ဆန္ဒမပြည့်ဝလေ မပျော်ရွှင်လေဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး အသိဉာဏ်မြင့်တိုင်း လူလူချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကို အဆင်ပြေ

ချောမွတ်အောင် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိတယ်လို့ မဆိုသာပါဘူး။

မျိုးရိုးဗီဇ

ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ အတိုင်းအတာတစ်ခုက မွေးရာပါကလာတာ ဖြစ်တယ်။ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို သိနားလည်၊ ခံစားနိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းက မျိုးရိုးဗီဇကြောင့်ဖြစ်တယ်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ မိဘတွေရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အတွေးအမြင်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဆုံးမသွန်သင်မှုတွေနဲ့လည်း တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်ပါတယ်။

အလှအပ

လှပတဲ့လူတွေ ပိုပျော်ရွှင်တယ်ဆိုတဲ့စကားက လူအများအတွက် သတင်းဆိုး ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လှတယ်လို့ သင့်ကိုယ်သင် ယုံကြည်ဖို့ လိုပါတယ်။ မိန်းကလေးတွေလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရမ်းဝတယ်လို့ အမြဲမထင်ဖို့နဲ့ ယောက်ျားလေးတွေကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မချောဘူး၊ မခန့်ဘူး၊ မတောင့်တင်းဘူးလို့ အမြဲမထင်ဖို့ လိုပါတယ်။

သူငယ်ချင်း

သူငယ်ချင်းဆိုတာ ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်တယ်။ ပညာရှင်တွေရဲ့ ဆန်းစစ်ချက်မှာ ဝင်ငွေနဲ့ ရာထူး အနိမ့်အမြင့် မတူတဲ့လူတွေမှာ တူညီတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ရနေတာဟာ သူငယ်ချင်းတွေကြောင့်လို့ ဆိုပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ကျသူက အိမ်ထောင်မကျသူတွေထက် ပိုပျော်ရွှင်တာ တွေ့ရတယ်။ ကမ္ဘာ့သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ သဘောတူဆွေးနွေးချက်မှာ အပျော်ရွှင်ဆုံး စိတ်ခံစားချက်က အိမ်ထောင်ကျပြီး နောက်တစ်နှစ်အထိ ရှိနိုင်ကြောင်း တွေ့ရတယ်။

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု

ဒါဟာလည်း ပျော်ရွှင်ခြင်းနဲ့ တစ်နည်းနည်း သက်ဆိုင်နေပါတယ်။ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုက ကံမကောင်းခြင်း၊ ဘေးဆိုးကပ်ဆိုးတွေကို မောင်းထုတ်နိုင်တဲ့

myoee.com

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကူညီအားပေးနိုင်တဲ့ အကျိုးကို ဖြစ်စေပါတယ်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကလည်း ပျော်ရွှင်ခြင်းကို ဖြစ်စေကြောင်း လူအနည်းစု လောက်သာ သိကြတယ်။ ကောင်းမှုလုပ်တဲ့သူ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြန့်ဝေသူတွေဟာ ပိုပျော်ရွှင်တာကို တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုပျော်ရွှင်ခြင်းက ကိုယ်ကျိုးမငဲ့တဲ့၊ စေတနာရှိတဲ့ ပေးဆပ်ခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်ပါလိမ့်မယ်။

အသက်အရွယ်

အသက်အရွယ်ကြီးသူတွေဟာ ပိုပျော်ရွှင်ကြတယ်။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်အိုမင်းလာသည့်နည်းတူ အသက်ကြီးသူတွေဟာ ပျော်ရွှင်နိုင်မယ့်အရာတွေ ကိုပဲ ဖမ်းဆုပ်တတ်ဖို့ ပိုနားလည်လာခဲ့ကြတယ်။ ပြဿနာဖြစ်စေတဲ့၊ စိတ်ညစ်စေတဲ့ အရာကို အလွယ်တကူ လက်လွှတ်တတ်ဖို့ သူတို့နားလည်လာကြတယ်။

ရပ်သင့်တဲ့နေရာမှာ ရပ်ပါ

နေသာတဲ့ စနေနေ့ နေ့လယ်ခင်းတစ်ခုမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဘော်ဘီ လူးဝစ်(Bobby Lewis)တစ်ယောက် (သားနှစ်ယောက်အတွက် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား တတ်တဲ့ ဖခင်တစ်ဦးပေါ့) သူ့သားနှစ်ယောက်နဲ့အတူ ဂျီမီကလပ်ကို ရောက် သွားတယ်။ လက်မှတ်ရောင်းတဲ့နေရာဆီ ဘော်ဘီသွားပြီး ဆိုင်ဝန်ထမ်းကို မေးလိုက် တယ်။

“ဝင်ကြေးက ဘယ်လောက်လဲ ခင်ဗျား”

“အသက် ၆ နှစ်ပြည့်ရင် တစ်ယောက်ကို ၃ ဒေါ်လာပါ။ အသက် ၆ နှစ် အောက်ဆိုရင် အခမဲ့ပါ။ မစ္စတာရဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်က အသက် ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ” ဝန်ထမ်းလူငယ်က ပြန်ဖြေရင်း မေးလိုက်တယ်။

“ကျွန်တော့်အိမ်က နောင်တစ်ချိန် ရှေ့နေဖြစ်လာမယ့်သူရဲ့ အသက်က ၃ နှစ်ပါ။ ကျွန်တော့်အိမ်က နောင်တစ်ချိန် ဆရာဝန်ဖြစ်လာမယ့်သူရဲ့ အသက်က ၇ နှစ်ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဝင်ကြေး ၆ ဒေါ်လာ ပေးရပါမယ်” လို့ ဘော်ဘီ ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ ဝန်ထမ်းလူငယ်က တအံ့တဩ “ဟာ... မစ္စတာ ခင်ဗျား လောလောလတ်လတ် ထိပေါက်ထားသလားဗျာ။ ခင်ဗျားသားကြီးကို ၆ နှစ်လို့ ခင်ဗျားပြောလိုက်ရင် ခင်ဗျား ၃ ဒေါ်လာ သက်သာသွားမှာပေါ့။ သူ့ပုံစံက အသက်

၆ နှစ်နဲ့ သိပ်တောင်မကွာဘူးဗျာ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဒါကို ဘော်ဘီက ဒီလိုပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်. . . ခင်ဗျားအမြင်မှာ သိပ်မကွာဘူးဆိုပေမယ့် ကျွန်တော့် သားနှစ်ယောက်က သူတို့အသက်ကို သူတို့သိတယ်။ ဖခင်တစ်ဦးအနေနဲ့ သူတို့ကို ငယ်ရွယ်ချိန်ကတည်း သူတစ်ပါးကို မလိမ်ညာတတ်ဖို့ သင်ပေးရမှာက ကျွန်တော့် တာဝန်ပါ”

နာမည်ကျော်စာရေးဆရာ အီမာဆန် ပြောခဲ့တဲ့စကားအတိုင်း “ခင်ဗျား ဒီလောက် အသံကျယ်ကြီးနဲ့ ပြောနေရက်သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားပြောတာကို ကျွန်တော် မကြားတာပါလိမ့်” ဆိုသလို အခုခေတ်မှာ ရိုးသားမှုက အရင်ခေတ် တွေထက် ပိုရှားပါး တန်ဖိုးရှိနေပါတယ်။ အလုပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘဝမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ရပ်သင့်တဲ့နေရာမှာ သင်ရပ်ပါ။ သူတစ်ပါးကို လိမ်ညာတယ်ဆိုတာထက် ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် လိမ်ညာခြင်းက အရှုံးတွေထဲက အရှုံးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

ခဲတံနဲ့ လူ့ဘဝ

ပညာရှိတွေက ခဲတံကို အချက် ၅ ချက်နဲ့ ဖွဲ့ဆိုတယ်။

- (၁) လူတွေရဲ့ ဆုပ်ကိုင်ခြင်းကို သင်ခံနိုင်ရည်ရှိမှ သင့်တာဝန်ကို သင် ပြီးမြောက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။
- (၂) ချွန်မြအောင် အချွန်ခံရတဲ့ နာကျင်ဒဏ်ကို သင် ခံနိုင်မှ သင့်အရည် အချင်းကို သင်ထုတ်ပြနိုင်မှာဖြစ်တယ်။
- (၃) သင်တစ်သက်မှာ အမှားမလုပ်မိဘူးဆိုတာ မရှိဘူး။ အမှားလုပ်မိတဲ့အခါ ရိုးရိုးသားသား၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ ခဲဖျက်ရဲ့အကူအညီကို ယူပါ။ ဒါမှ လှပတဲ့အရာတွေကို သင် အရာထင် ဖန်တီးနိုင်မှာဖြစ်တယ်။
- (၄) ချောမွတ်တဲ့အရာပေါ်ရောက်လေ သင့်အားကို ပိုစိုက်ထုတ်ရလေပါ။ ဒါမှ သင့်ဘဝ အရာထင် ကျန်ရစ်နိုင်ခဲ့မှာဖြစ်တယ်။
- (၅) သင့်ရဲ့အရေးပါဆုံးအရာဟာ သင့်အပြင်ပန်းသဏ္ဍာန် မဟုတ်ဘူး... သင့်ရဲ့အတွင်း “အဆံ” ဆိုတာကို အမြဲမှတ်ထားပါ။

လူ့ဘဝဟာလည်း ခဲတံတစ်ချောင်းနဲ့ တူပါတယ်။ အောင်မြင်တဲ့ဘဝ တစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ချင်ရင် အောက်က အချက် ၅ ချက်ကို မှတ်သားရပါတယ်။

- (၁) သူတစ်ပါးလက်အောက်မှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ခံနိုင်ရည်ရှိမှ သင့်စိတ်ကူး

အိပ်မက်ကို သင် အကောင်အထည် ဖော်ဖြစ်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။

- (၂) ဘဝရဲ့အခက်အခဲ၊ ပြဿနာတွေကို ခါးစည်းခံနိုင်မှ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်အား၊ လုပ်နိုင်အားစွမ်းရည်တွေကို သင် ပိုင်ဆိုင်မှာဖြစ်တယ်။
- (၃) သင့်ဘဝမှာ အမှားမလုပ်မိဘူးဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူး။ အမှားလုပ်မိတဲ့အခါ ရိုးရိုးသားသား၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ တခြားသူရဲ့ အကူအညီကို ယူပါ။ ဒါမှ လှပတဲ့ဘဝကို သင် ဖန်ဆင်းနိုင်မှာဖြစ်တယ်။
- (၄) ဆင်းရဲဒုက္ခများတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရောက်လေ သင် အားစိုက်ထုတ် ကြိုးစား ရလေပါ။ ဒါမှ သင့်ဘဝ အောင်မြင်မှုတွေရမှာဖြစ်တယ်။
- (၅) သင့်ဘဝရဲ့ အရေးပါဆုံးအရာက သင့်ပြင်ပအရာဝတ္ထုတွေ မဟုတ်ဘူး၊ သင့်အတွင်းစိတ်ဆိုတာကို မြဲမြံမှတ်ထားပါ။

အင်တာနက်ပေါ်က ပုံပြင်တိုလေးများ (၁)

(၁)

စိတ္တဇဆေးရုံတစ်ရုံမှာ သူနာပြုဆရာမက ရောင်းဒ်လှည့်လာတဲ့ ဆရာဝန်ကို လူနာတစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ အခြေအနေတွေ ပြောပြနေတယ်။ အဲဒီမှာ လူနာတစ်ဦးက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ကိုင်ပြီး ငိုလိုက် နံရံကိုခေါင်းနဲ့ တိုက်လိုက် လုပ်နေတယ်။

သူနာပြုဆရာမက “ဒီလူနာဟာ ဓာတ်ပုံထဲက ကောင်မလေးကို စွဲလမ်းနှစ်သက်ခဲ့တယ်။ သူဟာ နှိုးနေ၊ အိပ်နေလည်း ဓာတ်ပုံကို လက်ထဲက မချခဲ့ဘူး။ ကောင်မလေးက တခြားလူနဲ့ ယူသွားတော့ ကောင်မလေးစိတ်နဲ့ သူ ရှေးသွားပါတယ်” လို့ ရှင်းပြနေတုန်း တခြားအခန်းက လူနာတစ်ယောက်ကလည်း နံရံကို ခေါင်းနဲ့ တိုက်နေတာ တွေ့လိုက်တယ်။

“ဒီလူနာကရော ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“သူက အဲဒီကောင်မလေးကို ယူလိုက်တဲ့ လူပဲဆရာ”

ပိုင်ဆိုင်ခြင်းနဲ့ ဆုံးရှုံးခြင်းမှာ လုံးဝကန်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။

(၂)

ယင်ကောင်က သူ့ပုံစံဟာ ပျားနဲ့တူတယ်ဆိုပြီး ဝမ်းသာနေခဲ့တယ်။ ပျားဟန်ဆောင်ပြီး ပန်းပွင့်တွေကို လိမ်လည်လှည့်စားမယ်၊ ပန်းဝတ်မှုန်တွေကို ခိုးယူမယ်

လို့ သူဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ယင်ကောင်ဟာ ပန်းတောထဲမှာ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် ဝဲပုံနေ ခဲ့တာ ကြာလှပေမယ့် ဘယ်ပန်းပွင့်ကမှ သူ့ကိုပြုံးပြတာ၊ ပွင့်လန်းပြတာကို မတွေ့ခဲ့ဘူး။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုပြီး သူနားမလည်လို့ ပျားကို သွားမေးကြည့်တော့ ပျားက “နင့်အပြင်ပန်းက ငါနဲ့တူပေမယ့် နင်ဟာ ပျားမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ပန်းတောထဲမှာ နင်တစ်သက်လုံး ဝဲပုံနေလည်း ဘယ်ပန်းပွင့်ကမှ နင့်ကို ပျားလို့ သတ်မှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အပြင်ပန်းက တူလို့ရပေမယ့် အတွင်းစိတ်သဘောထားက အစားထိုးလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

(၃)

တရုတ်၊ ရုရှား၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမဏီ၊ အီတလီ စတဲ့နိုင်ငံက လူတွေက သူတို့နိုင်ငံရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို အရက်နဲ့ ထုတ်ဖော်ပြဖို့ ချိန်းဆိုလိုက်ကြတယ်။

တရုတ်က သူတို့နိုင်ငံအရက်လို့ တင်စားခံရတဲ့ အရက်စစ်စစ် Maotai အရက်ကို ထုတ်ပြတယ်။ ရုရှားက Vodka အရက်ကို ထုတ်ပြတယ်။ ပြင်သစ်က ရှန်ပိုင်၊ အီတလီက စပျစ်ပိုင်၊ ဂျာမဏီက ဝီစကီတွေကို အသီးသီးထုတ်ပြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အမေရိကန်က အေးအေးဆေးဆေးပဲ သူတို့ထုတ်ပြတဲ့ အရက်တွေကို ဖန်ခွက်တစ်ခုထဲ နည်းနည်းချင်းစီ သွန်ထည့်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဒါကို Cocktail လို့ခေါ်တယ်။ ဒါဟာ အမေရိကန်လူမျိုးရဲ့ စိတ်ဓာတ် ခွန်အားကို ပြတယ်။ ဆွဲဆောင်ခြင်းကို ပြတယ်၊ ဆန်းသစ်ထိထွင်ခြင်းကို ပြတယ်”

အောင်မြင်သူဆိုတာ တခြားလူထက် ပိုတတ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ တခြားလူရဲ့ ထူးချွန်ထက်မြက်ခြင်းကို အသုံးပြုတတ်လို့ ဖြစ်တယ်။

(၄)

ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်ဟာ ရှုခင်းသာတစ်နေရာမှာ လှပတဲ့ မိန်းမပျို တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် သူဟာ မိန်းမပျိုနောက် တကောက် ကောက် လိုက်တော့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ မိန်းမပျိုက နောက်လှည့်ပြီး သူ့ကို အရဲစွန့်မေးလိုက်တယ်။

“ရှင် ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မနောက် တကောက်ကောက် လိုက်နေရတာလဲ”

mgyoe.com

“မင်း အရမ်းချော၊ အရမ်းလှလို့ပါ။ မင်းလောက်ချောတဲ့လူ ငါ မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ ငါ့ချစ်သူလုပ်ပါလို့ တောင်းဆိုပါတယ်”

“ရှင်အခု နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်. . . ကျွန်မ ညီမကို တွေ့လိုက်မယ်။ သူက ကျွန်မထက်တောင် ပိုလှတယ်”

မိန်းမပျိုစကားကြားတာနဲ့ သူချက်ချင်း လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်မိန်းမလှမှ သူ မတွေ့မိလိုက်ပါဘူး။

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကိုလိမ်တာလဲ”

“ရှင်ကသာ ကျွန်မကို လိမ်နေတာပါ။ တကယ်လို့ ကျွန်မကို ရှင်တကယ် နှစ်သက်ခဲ့ရင် ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းပြန်လှည့်ကြည့်ရတာလဲ”

မိန်းမပျိုက ပြောပြောဆိုဆို နေရာက လှည့်ထွက်သွားတော့တယ်။

လူတွေဟာ လက်ရှိပိုင်ဆိုင်ထားတာကို တန်ဖိုးမထားတတ်ကြဘူး။ ဒါဟာ တခြားလူအတွက်တင်မကာ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်အတွက်လည်း ဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ်၊ နစ်နာမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝမှာလည်း ဒီလိုပါပဲ. . . ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်တွေကို ဟိုပြောင်းဒီပြောင်းလုပ်တာဟာ အချိန်ကုန် လူပမ်းတဲ့အပြင် ဘာအကျိုးမှလည်း မဖြစ်ထွန်းစေပါဘူး။

(၅)

ပြင်သစ်ဓာတုဗေဒပညာရှင် လူဝီပါစတာ(Louis Pasteur) ဟာ ပဲရစ်မြို့မှာ ကျင်းပတဲ့ အစည်းအဝေးကို တက်ရောက်လာခဲ့တယ်။ တည်းခိုဖို့ တည်းခိုခန်းတစ်ခု ရောက်တော့ ဝန်ထမ်းက ပြင်ပြင်ဆင်ဆင် ဝတ်စားမထား၊ ပစ္စည်းများများ စားစား မပါတဲ့ သူ့ကို ကြည့်ပြီး ဒါဟာ သာမန်ဧည့်သည်တစ်ဦးပဲဆိုပြီး သူ့ကို အလင်းရောင်မရတဲ့ အခန်းသေးတစ်ခန်းမှာ နေရာချပေးလိုက်တယ်။

နောက်မှ သူဟာ နာမည်ကြီး ပါမောက္ခတစ်ဦးဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ဝန်ထမ်းသိတော့ သူ့ကို အခန်းပြောင်းပေးဖို့ စီစဉ်ပါတယ်။ ဝန်ထမ်းက “ဧည့်သည်ရဲ့ သဘောထားကြီးခြင်းနဲ့ ရာထူးဂုဏ်ကို သူနဲ့အတူပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ အချို့ကျတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်လို့ အခုလို အခန်းမျိုးပေးမိတာပါ။ ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ်. . . ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်” လို့ ဆိုတယ်။

ဒါကို လူဝီပါစတာက ရယ်ပြီး “မဟုတ်သေးဘူး. . . လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကြားဝါခြင်းက သူ့ရဲ့အသိဉာဏ်နည်းခြင်းနဲ့ အချို့ကျတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

တကယ့် ခွန်အားရှိ၊ ပညာရှိသူတွေဟာ ကြွားဝါခြင်းနဲ့ သူတို့ရဲ့ ရာထူး
ဂုဏ်ကို မမြှင့်တင်တတ်ပါဘူး။

မညည်းတွားတဲ့ နေ့ရက်ဆီသို့

ဒီလိုအတွေ့အကြုံမျိုးကို လူတွေခံစားဖူးကြမယ် ထင်ပါတယ်။

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ တွေ့ဆုံကြတယ်။ သာယာ ငြိမ်ညောင်းတဲ့ တေးသံတွေကို ခံစားရင်း ကော်ဖီကို အရသာခံသောက်နေတုန်း ဘေးခုံက တဗျစ်တောက်တောက် ညည်းသံတချို့က သင်တို့ရဲ့ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေကို ဖျက်ဆီးလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုအခြေအနေကို သင် ဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ တကယ်တော့ မကျေမနပ် ညည်းတွားတဲ့အပြုအမူက တခြားသူရဲ့စိတ်ခံစားချက်ကို သက်ရောက်စေနိုင်သလို တခြားသူရဲ့အသိအမြင်၊ စိတ်နေစိတ်ထားကိုလည်း သက်ရောက်စေနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ညည်းတွားတတ်တဲ့အကျင့်ရှိခဲ့ရင် ခြေလှမ်း တွေကို ရပ်တန့်ပြီး ကိုယ်ဟာ ညည်းတွားတဲ့စက်ဝိုင်းထဲမှာ တဝဲဝဲလည်နေပြီလား ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆန်းစစ်စေချင်ပါတယ်။

နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသင်ယူစဉ်က နီနီလို့ခေါ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ကျွန်မမှာ ရှိခဲ့တယ်။ နီနီဟာ မကျေမနပ် ညည်းတွားတာကို ဘဝရဲ့တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း လို့ ခံယူထားသူဖြစ်တယ်။ ဒါဟာလည်း သူ့ကို သူငယ်ချင်း၊ အပေါင်းအသင်းနည်း စေတဲ့ အချက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ သူနဲ့ကျွန်မက သူငယ်ချင်း နောက်ပြီး သူသူငယ်ချင်းထဲမှာ ကျွန်မအပါအဝင် သူငယ်ချင်းနည်းနည်းပဲ ကျန်ခဲ့တော့မယ် ဆိုတာကို သတိထား မိတဲ့အချိန် သူ နေ့တိုင်း ညည်းတွားမနေသင့်တော့ဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်လိုက်တယ်။

တစ်နေ့ညနေ ကျောင်းဆင်းတော့ သူငယ်ချင်းတချို့နဲ့ ကျောင်းစားသောက် ဆိုင်ကို ကျွန်မတို့ ရောက်လာခဲ့တယ်။ သူငယ်ချင်းအားလုံး ထမင်းအတူ ထိုင်စား ချိန်မှာ နီနီဟာ သူ့သဘာဝ စပြီး ညည်းတွားပါတော့တယ်။

“လီဇာကို နင်တို့သိလား။ ဘေးခန်းက ကျောင်းသူလေ” နီနီ ရုတ်တရက် ပြောလိုက်ပါတယ်။

“သိတယ်. . . ကျောင်းမှာ နာမည်ကြီး စာရင်းဝင်တစ်ယောက်ပဲ” တခြား လူကို ချီးမွမ်းဖို့ သူနားလည်သွားပြီလို့ ကျွန်မ ထင်လိုက်တယ်။

“ဟုတ်လို့လား။ သူ နာမည်ကြီးတယ်လို့ ငါတော့မထင်ဘူး။ သူ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင် လုပ်လွန်းတယ်လို့ နင် မထင်ဘူးလား။ စကားပြောရင် ပညာသားပါပါ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ မိသားစုကပဲ မွေးလာသလိုလို မြင်ရ သူကို အံ့အားသင့်အောင် လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်. . . လူကိုတွေ့ရင် သူကစပြီး နှုတ်မဆက်တတ်ဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးလွန်းနေတာလား။ သူ့ မျက်လုံးက ငယ်ထိပ်ပေါ် တက်ပေါက်နေတာလား” နီနီရဲ့အမူအရာက ပြောင်လှောင် သလိုနဲ့ လီဇာရဲ့မဟုတ်သတင်းကို အားရပါးရ ပြောပါတယ်။

“သူ့မှာ တကယ်အစွမ်းအစ ရှိလို့ပါ။ ကျောင်းစာမှာ အမှတ်ကောင်းတယ်။ အားကစားမှာ တော်တယ်။ သီချင်းဆိုပြိုင်ပွဲမှာလည်း အဆင့်ချိတ်သေးတယ်” အဖြစ်မှန်တွေကို ကျွန်မ ညင်ညင်သာသာ ပြောတော့. . . ။

“ဘာ အထင်ကြီးစရာရှိလို့လဲ။ သူ့ကို ငါကြည့်လို့ကို မရဘူး. . . ”

နီနီက သူ့အထင်အမြင်ကို ၅ မိနစ်တိတိ ထုတ်ဖော်ပြောနေချိန်မှာ သူငယ်ချင်းအသီးသီး ထထွက်သွားကုန်ကြတယ်။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး တစ်ကြိမ်ပြီး တစ်ကြိမ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါတယ်။ စစချင်းမှာ နီနီကို တခြားလူတွေထက် ပိုညည်းတွား တတ်ရုံပဲလို့ ကျွန်မ ထင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အတန်းဖော်တွေ တဖြည်းဖြည်း သူ့ဆီ ကနေ ခွာသွားတော့ ဒီကိစ္စဟာ ပေါ့တန်တန်ကိစ္စ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ကျွန်မ တအံ့တဩ သတိထားလိုက်မိတယ်။

“နီနီ. . . ငါက နင့်သူငယ်ချင်းလား” သူ့စကားကို ကျွန်မ ရုတ်တရက် ဖြတ်မေးလိုက်တယ်။

“ဟုတ်တယ်လေ. . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ နင့်ကိုငါ အကြံတစ်ခုပေးချင်တယ်။ အချိန်တော်တော်များများမှာ မကျေမနပ် နှင် ညည်းနေတယ် ဆိုတာကို နင် သတိ

ပြုခဲ့မိလား။ ဒါကြောင့် အတန်းဖော်တော်တော်များများက နင့်စကားကို မနှစ်သက် ခဲ့ကြဘူး။ ဘဝမှာ ညည်းတွားတာတွေ မကျေမနပ်တာတွေများရင် နင့်လည်းမပျော် သလို တခြားလူတွေကိုလည်း တစ်နည်းနည်းနဲ့ သက်ရောက်တယ်။ ဒါကြောင့် နောက်တစ်ခါ နင့် ညည်းရင် ငါ့မိနစ်မကျော်စေနဲ့လို့ ငါတို့ကတိလုပ်မယ် ဖြစ်လား”

အညည်းအတွား ကြိုက်နှစ်သက်သူကို မညည်းတွားဖို့ ပြောတာဟာ အင်မတန်ခက်ခဲကြောင်း ကျွန်မ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ဒီအကျင့်ဆိုးတွေ ဖျောက်စေချင်ပါတယ်။

နီနီ ခေါင်းညိတ်ပြီး တိတ်ဆိတ်သွားပါတယ်။

ကျွန်မရဲ့စကားတွေက နားကလောဖို့ ကောင်းပေမယ့် သူ့ဘဝကို ညည်းတွားတာတွေနဲ့ ထပ်ရစ်နှောင်မထားဖို့ ကျွန်မ တကယ်မျှော်လင့်ပါတယ်။

နီနီဟာ သူ့မှာ သူငယ်ချင်းတွေ တဖြည်းဖြည်း နည်းသွားတာကို သူ့ကိုယ် သူလည်း သတိထားမိတယ်ထင်ပါရဲ့ ညည်းတွားတတ်တဲ့ သူ့အကျင့်ကို သူ တဖြည်း ဖြည်း စပြောင်းလဲပစ်ခဲ့တယ်။ အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ နီနီမှာ သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်တိုးလာခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းပိတ်လို့ ထိုင်ဝမ်ပြန်မယ့် ရှေ့တစ်ညမှာ နီနီက ကျွန်မဆီလာပြီး “မကျေမနပ် မညည်းတွားတော့ ဘဝဟာလည်း ပိုပျော်ရွှင်လာတယ်။ နင့်အကြံကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့ ဆိုပါတယ်။

ညည်းတွားတယ်ဆိုတာ စိတ်ရဲ့ထွက်ပေါက်တစ်ခုပါ။

ညည်းတွားတယ်ဆိုတာ အမှန်တကယ်ရှိတာကို ကွေ့ရှောင်တဲ့ ထင်မြင် ချက်တစ်ခုပါ။ ညည်းတွားလို့ ရပါတယ်. . . ဒါပေမဲ့ ဘဝတစ်သက်ကို ညည်းတွား တာနဲ့ အဆုံးမသတ်လိုက်ပါနဲ့။

တကယ်လို့ တစ်နေ့တာရဲ့ အချိန်တော်တော်များများကို ညည်းတွားတာ၊ မကျေမနပ်တာတွေနဲ့ပဲ သင် ကုန်ဆုံးစေနေတယ်ဆိုရင် သင့်ခံစားချက်ကို သင် ထိန်းညှိဖို့ လိုနေပါပြီ။ ဒါဟာ သင် မသိမသာ လုပ်မိနေတဲ့ အပြုအမူ ဖြစ်ရင်လည်း ဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် သင်ကျင့်သားရသွားတဲ့ အပြုအမူလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

မူရင်း - ထိုင်ဝမ်စာရေးဆရာမ Sunny doll ရေးတဲ့
‘အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ချက် ၄၀’ ဆိုတဲ့ စာအုပ်ထဲက
ကောက်နှုတ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တခြားသူအပေါ် လွဲချလိုက်တဲ့အရာတွေ

အသန့်ကြိုက်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က မနက်လင်းတာနဲ့ သူ့ အိပ်ခန်းက မှန်ပြတင်းပေါက်ကို ပွတ်တိုက်သန့်ရှင်းနေခဲ့တာ ရက်တော်တော် ကြာ နေပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားပွတ်တိုက်လည်း မှန်ပေါ်မှာရှိတဲ့ အမည်းစက် တစ်စက်က မပြောင်ဘဲ ရှိနေခဲ့တယ်။ အဲဒီအမည်းစက်တစ်စက်ကြောင့် မှန်ပြတင်း တစ်ခုလုံး ညစ်ပတ်တယ်လို့ သူ ထင်နေခဲ့တယ်။

အဲဒီအတွက်နဲ့ သူ ခေါင်းရှုပ်နေချိန်မှာ မိခင်ဖြစ်သူက သူ့အခန်းထဲ ဝင်လာတယ်။ မိခင်ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး “အဲဒီအမည်းစက်က ဘယ်လို တိုက်တိုက် တိုက်ရခက်လွန်းတယ်” လို့ သူ ညည်းတယ်။ အဲဒီစကားကိုကြားတော့ မိခင်ကရယ်ပြီး သမီးမျက်နှာပေါ်က မျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်တယ်။ တဆက်တည်း မှာပဲ “သမီး. . . အမည်းစက်က ဘယ်မှာရှိသလဲ သေချာကြည့်လိုက်ပါ” လို့ ပြော တယ်။ တကယ်တော့ ကောင်မလေးက သူ့တပ်ထားတဲ့ မျက်မှန်ပေါ်မှာ အမည်းစက် တစ်စက် ကပ်နေကြောင်းကို သတိမထားမိဘဲ ပြတင်းပေါက်မှန်ပေါ်မှာပဲ အမည်း စက် ရှိနေတယ်လို့ ထင်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအတွက် သူ့ကိုယ်သူ ရှက်မိပါတယ်။

မိခင်ရင်ခွင်ကခွာတာ သိပ်မကြာသေးတဲ့ ခိုတစ်ကောင်ဟာ သူ့အသိုက်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြင်ဆင်နေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်မကြာဘူး. . . သူ့အသိုက်မှာ အနံ့ဆိုးတချို့ ရတယ်လို့ သူခံစားမိတယ်။ အဲဒီအနံ့ဆိုးကို သူ မခံနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒီလိုနဲ့

နောက်အသိုက်တစ်ခုကို သူပြောင်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအသိုက်သစ်မှာလည်း အနံ့ဆိုးကို သူရပြန်တယ်။ ဒီအတွက် ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမှန်း မသိဘဲ သူ ခေါင်းခြောက် နေခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သက်ကြီး ခိုပညာရှိကို သူသွားရှာခဲ့ပြီး သူ့ဒုက္ခကို ပြောပြ လိုက်တယ်။ ခိုပညာရှိက သူညည်းတာတွေကို နားထောင်ပြီးနောက် “မင်း အသိုက်ပဲ ပြောင်းနေလဲ ဘာမှထူးလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းသည်းမခံနိုင်တဲ့ အနံ့ဆိုးက မင်း အသိုက်ကလာတာ မဟုတ်ဘဲ မင်းကိုယ်ပေါ်က ရနေတာပါ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဘဝမှာ ဒီလိုခပ်ဆင်ဆင်အဖြစ်မျိုးတွေ သင် မကြာခဏ ကြုံရပါသလား။

များသောအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့က မကောင်းတဲ့အကျိုး၊ ရလဒ်တွေကို တခြားအရာ၊ တခြားလူအပေါ် ပုံချတတ်ကြပြီး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်အပေါ်မှာ အဖြေ ရှာဖို့ကို မေ့နေတတ်ကြတယ်။ တကယ်တော့ ဒါဟာ စိတ်ပညာဘာသာရပ်က ပြောတဲ့ အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်သက်ရောက်မှုဖြစ်တယ်။ အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ် သက်ရောက်မှုဆိုတာ လေ့လာဆန်းစစ်သူတွေက အဆန်းစစ်ခံသူတွေရဲ့ ပြင်ပလှုပ်ရှားမှုနဲ့ အတွင်းစိတ်နေစိတ်ထားကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တာဖြစ်တယ်။

သာမန်အားဖြင့် လူတွေဟာ အပြုအမူတစ်ခု ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကိုယ့်အပြု အမူကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းချက် ထုတ်တတ်ကြသလဲ။ တူညီတဲ့ အပြုအမူတစ်ခုမှာ မတူတဲ့လူနှစ်ယောက်ရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ကရော တူညီနိုင်မလား။ လူတိုင်းရဲ့စည်းကမ်း တကျ လိုက်နာနိုင်မှုကရော တူသလား။ မတူတဲ့အကြောင်းအရာက မတူတဲ့လူရဲ့ အပြုအမူအပေါ် မတူတဲ့အကျိုးတွေ သက်ရောက်နိုင်သလား။ ဒါတွေဟာ လူအများ စိတ်ဝင်စားတဲ့ မေးခွန်းတွေဖြစ်တယ်။ စိတ်ပညာရှင်တွေကလည်း ဒီမေးခွန်းတွေ အပေါ် ဆန်းစစ်မှုတွေ လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ် သက်ရောက်မှုဆိုတဲ့ ဘောင်တစ်ခုပေါ်လာခဲ့တယ်။

သာမန်အားဖြင့် လူတွေဟာ အပြုအမူတစ်ခုကို အတွင်းစိတ်နဲ့ ပြင်ပ ဆိုပြီး အကျိုးအကြောင်းပြကြတယ်။ ပြုမူသူကိုယ်တိုင်က ကိုယ်ပြုလုပ်လိုက်တဲ့ အပြုအမူကို ပြင်ပက ဘေးရန်ကြည့်သူအပေါ် ဒါမှမဟုတ် တခြားတစ်ယောက်ပေါ် အကြောင်းပြချက်ရှာတယ်။ ပြီးမှ အဲဒီအပြုအမူအပေါ် သက်ရောက်တဲ့ သူ့ရဲ့အတွင်း စိတ်ကို ဖော်ပြတယ်။

သာဓကအနေနဲ့ ပြရရင် . . . စာမေးပွဲဖြေပြီးသွားတဲ့ မောင်မောင်ကို အမှတ်မကောင်းလို့ဆိုပြီး အမေဖြစ်သူက ဆူတယ်။ ဒါကို မောင်မောင်က . . .

“ဒီတစ်ခေါက်ဖြေတဲ့ စာမေးပွဲက အရမ်းခက်လွန်းတယ်”

“ဖြေချိန် မလောက်လို့”

“စာမေးပွဲမှာပါမယ့် စာတွေကို သား ပြန်မနွေးမိလို့” စတဲ့ ဆင်ခြေတွေ ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ မောင်မောင်ရဲ့အမေက “နင် စာထဲစိတ်မပါလို့၊ စာတွေ ကောင်းကောင်းမလုပ်လို့” လို့ တပ်အပ်ပြောနိုင်တယ်။

မိန်းမဖြစ်သူ ပန်းကန်ဆေးနေတုန်း ရုတ်တရက် ပန်းကန်ပြုတ်ကျပြီး “ခွမ်း” ကနဲ အသံမြည်သွားတယ်။ ဒါကို မိန်းမက “ပန်းကန်ပေါ်က ဆီတွေသိပ်များလို့ လက်ချော်သွားတာ” လို့ ယောက်ျားကို ညည်းပြတယ်။ ယောက်ျားက “ကြည့်ရတာ နင် နမော်နမဲ့နိုင်လို့ဖြစ်မယ်” လို့ ရယ်ပြီး ပြောတယ်။

ဒီသာခေကတွေအတိုင်း ဘဝမှာ ကျွန်တော်တို့ အမြဲကြုံတွေ့ရတယ်။ ဒါတွေကို ကြည့်ချင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ အပြစ်တွေ၊ တာဝန်တွေကို တခြား အရာပေါ်၊ တခြားသူပေါ် ပုံချတတ်ကြောင်း သိပ်ဖြေရှင်းစရာ မလိုခဲ့ဘူး။ လမ်း ပေါ်မှာ ကားငယ်လေးတစ်စီး ပျက်နေတယ်။ ကားမောင်းသူက လက်တပြုပြန် တခြားကားတစ်စီးစီးက သူ့ကို အကူအညီပေးဖို့ မျှော်လင့်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ် ကားမှ မရပ်ခဲ့ဘူး။ ဒါကို လမ်းသွားလမ်းလာလူတချို့က “တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ကိုသွားကူမယ်ဆိုတာသိလို့ ကျွန်တော်တို့လည်း သိပ်ဂရုစိုက် မနေတော့ဘူး” ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းနဲ့ တာဝန်ကို တခြားသူအပေါ် လွှဲချလိုက်တယ်။ အလုပ်မှာ သူဌေးက လုပ်ငန်းစဉ်ဇယား ဆွဲထားတာ မသပ်ရပ်ဘူး၊ အစီအစဉ်မကျဘူးလို့ ဆူတယ်။ ဒါကို ဝန်ထမ်းတွေက သူ့ပေါ်၊ ကိုယ့်ပေါ်လွှဲချကြတယ်။ ပြဿနာကို ဖန်တီးတာ ကိုယ်မဟုတ်ဘူးလို့ လူတိုင်းထင်ကြတယ်။

တကယ်တော့ လောကကြီးအပေါ် မြင်တဲ့ လူတွေရဲ့အမြင်ကို ကျွန်တော် တို့ ထိန်းချုပ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အပြုအမူကို ကျွန်တော်တို့ ထိန်းချုပ်လို့ ရနိုင်ပါတယ်။ ပြဿနာ၊ အခက်အခဲတွေကြုံချိန်၊ စိတ်ညစ်ဝမ်းနည်း စရာ တွေကြုံချိန် ကိုယ့်ကိုယ်ပေါ်ကနေ အကျိုးအကြောင်းရှာတတ်ဖို့က အရေးကြီး ပါတယ်။ ငါ အားစိုက်ထုတ်ခဲ့ပြီလား။ ငါအစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့ပြီလားလို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် မေးကြည့်ပါ။ အခက်အခဲဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ရှာပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ချို့ယွင်း ချက်၊ မပြည့်ဝချက်လို့ အတွင်းစိတ်အကြောင်းပြချက်ကို အရင်ရှာပြီးမှ ပြင်ပ အကြောင်းပြချက်ကို တွေးတောစဉ်းစားပါ။ ဒီလိုမှ ပြဿနာ၊ ကိစ္စရပ်တွေကို အခက်အခဲမရှိ အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ဖြေရှင်းနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

အင်တာနက်ပေါ်က ပုံပြင်တိုလေးများ (၂)

(၁)

တစ်ခါက ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးဟာ သားတော် ၁၀ ပါးထဲကနေ အမွေဆက်ဆံသူတစ်ယောက်ကို ရွေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ ပညာရှိ မှူးမတ်တစ်ဦးနဲ့ နှစ်ကိုယ်ကြား တိုင်ပင်ပြီး လမ်းဘေးဝဲယာမှာ ရေရှိတဲ့ လမ်းတစ်ခုပေါ် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ချထားလိုက်တယ်။ အဲဒီလမ်းပေါ် ဖြတ်လျှောက်သူတိုင်းဟာ ကျောက်တုံးပေါ် ကျော်တက်မလား၊ ကျောက်တုံးကို ဘေးဖယ်မလား၊ ကျောက်တုံးကို ကွေ့ပတ်မလား... ကျောက်တုံးကြီးရဲ့ အတားအဆီးကို ခံကြရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဘုရင်ကြီးက သားတော်တွေခေါ်ပြီး မှူးမတ်ဆီကို လျှို့ဝှက်စာတစ်စောင် ပို့ဖို့ အဲဒီလမ်းကို ဖြတ်စေခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားတွေက ဘုရင်ကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်း မှူးမတ်လက်ထဲကို စာအရောက်ပို့ခဲ့ကြတယ်။

ဘုရင်ကြီးက “ချစ်သားတို့... အဲဒီလမ်းကို ဘယ်လိုကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြသလဲ” လို့မေးတော့...။

သားတော်တစ်ဦးက “ကျောက်တုံးကြီးပေါ် ဖြတ်ကျော်သွားခဲ့ပါတယ်”
နောက်သားတော်တစ်ဦးက “လှေလှော် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပါတယ်”
သားတော်တချို့က “ရေထဲဆင်းကူးပြီး ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပါတယ်” လို့

ဖြေခဲ့ကြတယ်။

သားတော်အငယ်ဆုံးက “လမ်းအတိုင်း သွားခဲ့ပါတယ်” လို့ ဖြေတော့ ဘုရင်ကြီးက “လမ်းမှာ ကျောက်တုံးကြီး ကာဆီးမထားဘူးလား” လို့ ပြန်မေးပါတယ်။

“ကျောက်တုံးကို သားတော် အားစိုက်တွန်းလိုက်တာနဲ့ ကျောက်တုံးကြီးက ချောင်းထဲ ကျသွားပါတယ်”

“ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးကို လက်နဲ့ တွန်းဖို့ သားတော် ဘယ်လို စဉ်းစားခဲ့သလဲ”

“သားတော်က ကြိုးစားပြီး တွန်းကြည့်ရုံပါ. . . ဒါပေမဲ့ တွန်းလိုက်တာနဲ့ ကျောက်တုံးက ရွေ့သွားပါတယ်”

တကယ်တော့ ဘုရင်ကြီးက များမတ်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ပေါ့တဲ့အရာဝတ္ထုနဲ့ “ကျောက်တုံးကြီး” ကို ဖန်တီးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ရာဇဝင်ပုံပြင်တွေထဲက အတိုင်း ပါပဲ. . . နောက်ဆုံးမှာ ကြိုးစားအားထုတ်လိုစိတ်ရှိတဲ့ သားတော်ငယ်လေးကပဲ ဘုရင်ရဲ့အမွေကို ဆက်ခံခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ့်ကံကြမ္မာကို တခြားလူလက်ထဲ ပုံအပ်တာ၊ တခြားတစ်ယောက်ဆီ ပုံအပ်ပြီး ကိုယ်က ဘာကြိုးစားအားထုတ်လိုစိတ်မှ မရှိဘဲ တခြားလူကိုသာ ယုံကြည် တာဟာ အရမ်းအန္တရာယ်များပါတယ်။ ကိုယ့်ကံကြမ္မာကို ကိုယ်တိုင်ပဲဖန်ဆင်း၊ ကိုယ်တိုင်ပဲ ဖမ်းဆုပ်နိုင်ဖို့ သင်ယူတတ်ရပါတယ်။

(၂)

၁၉၆၀ ခုနှစ်က ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခ ရိုစင်သမ် (Rosenthal) ဟာ ကယ်ရီဖိုးယားပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ကျော်ကြားတဲ့ စမ်းသပ်မှု တစ်ခုကို ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။

ကျောင်းစဖွင့်ချိန်မှာ ရိုစင်သမ်ဟာ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးထံ ခွင့်ပန်ပြီး ဆရာ၊ ဆရာမသုံးဦးကို ရုံးခန်းထဲ စေလွှတ်စေခဲ့တယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို ရိုစင်သမ်က “ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်တွေထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဒီကျောင်းက အထူးချွန်ဆုံး သင်ကြားနိုင်တဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ စိစစ်ရွေးချယ် ထားတဲ့ အထက်မြက်ဆုံးကျောင်းသား အယောက် ၁၀၀ ကို အတန်းသုံးတန်းခွဲပြီး ခင်ဗျားတို့ကို သင်ကြားခိုင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကျောင်းသားတွေရဲ့ အသိဉာဏ်က တခြားကျောင်းသားတွေထက် မြင့်ပါတယ်။ သူတို့ ဒီထက်အမှတ်ကောင်းအောင်

mgyoe.com

ခင်ဗျားတို့ သင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်” လို့ပြောတော့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ က ဝမ်းသာအားရ “အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားမယ်” လို့ ဆိုပါတယ်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကလည်း ဒီကျောင်းသားတွေကို တခြားကျောင်းသား တွေကို ဆက်ဆံသလိုပဲ သာမန်ဆက်ဆံရမယ်။ ကျောင်းသားနဲ့ ကျောင်းသားမိဘတွေ ကိုလည်း သူတို့ဟာ စိစစ်ရွေးချယ်ထားတဲ့ ကျောင်းသားဖြစ်ကြောင်း မသိစေရပါ ဘူးလို့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို သတိပေးခဲ့ပါတယ်။

တစ်နှစ်နေပြီးနောက် အဲဒီအတန်း သုံးတန်းက ကျောင်းသားတွေက တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ရှေ့ဆုံးမှာ ရှိနေခဲ့တယ်။ ဒီအချိန်ကျမှ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို အဖြစ်မှန်ပြောပြပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒီကျောင်းသားတွေ ဟာ တမင်စိစစ်ရွေးချယ်ခဲ့တဲ့ ထက်မြက်ကျောင်းသားတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျောင်း သားတွေထဲက ရရာ ရွေးကောက်ယူလိုက်တဲ့ သာမန်ကျောင်းသားတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုဖြစ်မယ်လို့ ထင်မှတ်မထားခဲ့တဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေက သူတို့ရဲ့သင်ပြမှု အဆင့်မြင့်တယ်လို့ပဲ မှတ်ယူခဲ့ကြတယ်။

ကျောင်းအုပ်က နောက်အဖြစ်မှန်တစ်ခုကို ပြောပြပြန်တယ်။ တကယ်တော့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို တစ်ကျောင်းလုံးထဲက အထူးချွန်ဆုံးကို ရွေးထုတ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရရာ ရွေးကောက်ယူလိုက်တဲ့ သာမန်ဆရာ၊ ဆရာမတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။

လောကမှာ မွေးရာပါ ဉာဏ်ကြီးရှင်၊ ပါရမီရှင်ဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။ တကယ်တော့ ဉာဏ်ကြီးရှင်၊ ပါရမီရှင်ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ကြိုးစားမှုမှာပဲ မူတည်ပါ တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ တိမ်မြုပ်နေတဲ့စွမ်းရည်တွေကို ထုတ်ဖော်ပြီး ကိုယ့်ကံကြမ္မာ ကို ပြောင်းလဲတာပဲဖြစ်တယ်။ မလုပ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်ပါဘူးဆိုသူတွေက ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် ထဲက စွမ်းရည်တွေကို ထုတ်မသုံးဘဲ ဆက်လက်တိမ်မြုပ်ထားစေတာပဲဖြစ်တယ်။

(၃)

တစ်ခါက ငါးပြတိုက်တစ်ခုမှာ . . . ပြတိုက်ကို အလည်လာသူတစ်ဦးက ပြတိုက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကို မေးတယ်။

“ဒီ ငါးမန်း ဘယ်လောက်ကြီးနိုင်သလဲ”

“ဒါက ခင်ဗျားရဲ့ ငါးကန်ပေါ်မူတည်ပါတယ်”

“ငါးကန်လောက် ကြီးနိုင်သလား”

“ငါးကန်ထဲမှာဆိုရင် ငါးကန်ရဲ့အကြီးအငယ်နဲ့ ငါးမန်း ကန်သတ်ခံထား

ရပါတယ်။ ပင်လယ်ထဲမှာဆိုရင်တော့ ငါးမန်းတွေဟာ ခြင်္သေ့တစ်ကောင်ကို မြို့ နိုင်တဲ့ထိ ကြီးနိုင်ပါတယ်”

ပတ်ဝန်းကျင်က လူတစ်ယောက်ရဲ့ အတွေးအမြင်ကို ပြောင်းလဲစေနိုင် ပါတယ်။ ပန်ဝန်းကျင်က လူရဲ့အတွေးအမြင်ကို ကန့်သတ်နိုင်သလို လူကလည်း ကိုယ့်အတွေးအမြင်ကို ကိုယ်တိုင်ကန့်သတ်နိုင်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘောင် ခတ် မထားပါနဲ့။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့ရင် ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲ ခြင်းက စတင်နိုင်ပါတယ်။

ဘရိုင်ယန်ထရေစီ(Brian Tracy)ရဲ့ အောင်မြင်ရေးဒဿန

အသက် ၇၀ နားနီးနေပြီဖြစ်တဲ့ ဘရိုင်ယန်ထရေစီဟာ ဆံပင်တွေ တစ်ခေါင်းလုံးဖြူနေပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်က လူငယ်တစ်ယောက်လို သန်မာနေဆဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ နှစ်ကာလကြာ သူ့လေ့ကျင့်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ကာယရလဒ်ဖြစ်တယ်။ ထရေစီဟာ တခြားလူပြောတဲ့စကားကို နားထောင်တဲ့အခါ အာရုံစိုက်ပြီး အပြုံး မျက်နှာနဲ့ ခပ်ပြုံးပြုံး နားထောင်လေ့ရှိတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင် စကားပြောတဲ့အခါ မှာလည်း သံလိုက်စက်ကွင်းတစ်ခုဖြစ်အောင် သူ့ဖန်တီးနိုင်တယ်။ ဒီလိုသံလိုက် စက်ကွင်းက နေရာမှာရှိတဲ့ လူအားလုံးရဲ့ အာရုံကို ဖမ်းစားဆွဲငင်ထားနိုင်တယ်။

ဘရိုင်ယန်ထရေစီဟာ တစ်ချိန်က ဘီဂိတ်လ်ရဲ့ စီးပွားရေးလမ်းညွှန် ဆရာဖြစ်ခဲ့သလို ဝရမ်ဘတ်ဖတ်၊ မိုက်ကယ်ဒဲလ်၊ ဂျက်ဝဲလ်တို့တောင် သူ့ဟောပြော ပွဲကို တက်ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ သူဟာ အမေရိကန်မှာ သြဇာလွှမ်းမိုးမှုအရှိဆုံး ဟောပြောသူ၊ အောင်မြင်တိုးတက်ရေး ဟောပြောဆရာတွေထဲက တစ်ဦးဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံပေါင်း ၄၀ ကျော်မှာ ဟောပြောပွဲတွေ သူ့ကျင်းပခဲ့သလို နိုင်ငံပေါင်း ၉၀ ကျော်ကိုလည်း သူ ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်။

တခြား အောင်မြင်တိုးတက်ရေး ဟောပြောဆရာတွေနဲ့ မတူတဲ့အချက်က ဘရိုင်ယန်ထရေစီဟာ သူ့အကြောင်း၊ သူ့ပုံပြင်ကိုပဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ဟောပြော တတ်တာဖြစ်တယ်။ ဒီအချက်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကိုက သက်ရှိ

ထင်ရှား အရှင်လတ်လတ် အောင်မြင်ရေးသင်ခန်းစာတစ်ပုဒ် ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်ဘဝလမ်းမကြီးက အစကတည်းက ညီညာဖြောင့်ဖြူးနေခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဒီစကားကို ဘရိုင်ယန်ထရေစီ မကြာခဏ ပြောတတ်တယ်။ အကြောင်းက သူဟာ ဆင်းရဲသားမိသားစုက ပေါက်ဖွားခဲ့သူဖြစ်ပြီး အထက်တန်းမပြီးခင်မှာပဲ ကျောင်းရပ်နားခဲ့ရတယ်။

ဘရိုင်ယန်ထရေစီကို ကယ်ရီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဆန်ဒီယေဂိုမှာ မွေးဖွား ခဲ့တယ်။ မိဘနှစ်ပါးက ကျပန်းအလုပ်သမားဖြစ်တာကြောင့် ငယ်ငယ်လေးက တည်းက စားဝတ်နေရေး ချို့တဲ့တဲ့ ဘဝကို သူရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။ နှစ်အတန်ကြာ ပြီးနောက် ငယ်ဘဝကို သူပြန်ပြောင်း စဉ်းစားမိတိုင်း သူပြောတတ်တာက “အဲဒီ တုန်းက အိမ်မှာ အမြဲပြောဖြစ်၊ ကြားရတဲ့စကားတစ်ခွန်းက “ငါတို့ မဝယ်နိုင်ဘူး” ဆိုတာပဲဖြစ်တယ်” လို့ ဆိုတယ်။

အထက်တန်းမပြီးခင်မှာပဲ ဘရိုင်ယန်ထရေစီ ကျောင်းနားခဲ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့ပထမဆုံးအလုပ်က စားသောက်ဆိုင်ငယ်လေးတစ်ခုမှာ ပန်းကန်ဆေးတဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်။ နေ့တိုင်း ညနေ ၄ နာရီမှ နောက်တစ်နေ့မနက်အထိ သူ အလုပ် လုပ်ခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ဒုတိယအလုပ်က ကားရေဆေးတဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီကမှ ကုမ္ပဏီသန့်ရှင်းရေးအလုပ်ကို သူလုပ်ခဲ့တယ်။ ညနက်သန်းခေါင်ယံအထိ ကြမ်းပြင် တွေ သူ ဆေးကြောသုတ်သင်ခဲ့ရတယ်။ “တစ်သက်လုံးပဲ ငါ ဒီလိုအလုပ်မျိုးပဲ လုပ်ရတော့မလား” လို့ သူ့ကိုယ်သူ မေးခဲ့တယ်။

အသက် ၂၀ အရွယ်မှာ ဘရိုင်ယန်ထရေစီဟာ နေရာအနှံ့ စလှည့်ပတ် ခဲ့တယ်။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်နဲ့အတူ ဒေါ်လာ ၃၀၀ နဲ့ အမေရိကတိုက်၊ ဥရောပ တိုက်၊ အာရှတိုက်၊ အာဖရိကတိုက်တွေကို ဖြတ်သန်းခဲ့တယ်။ ခရီးစဉ်ရဲ့ မိုင်ပေါင်း ၃ သောင်းနီးနီးကို ကား၊ ခြေကျင်နဲ့ပဲ သူတို့ဖြတ်သန်းခဲ့တယ်။ အာဖရိကတိုက်က ဆာဟာရသဲကန္တာရကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ဖြတ်သန်းခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ “လူတိုင်းက ကိုယ့်ဆာဟာရသဲကန္တာရကို ဖြတ်ကျော်ရတယ်” ဆိုတဲ့အသိကို သူ ရခဲ့တယ်။

ဘရိုင်ယန်ထရေစီဟာ သူ့ဘဝကို သူစတင်ပြောင်းလဲဖို့ ကြိုးစားလိုက် တယ်။ နေ့တိုင်း ကာယအားနဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်ကိုင်ပြီးနောက် စာပေလေ့လာ သင်ယူခြင်းကို အချိန် ၅ နာရီကြာ သူ အသုံးပြုခဲ့တယ်။ ခွန်အားနဲ့ အလုပ်လုပ်သူ တစ်ဦးက ဘာကြောင့် နေ့တိုင်း စာတွေကို ကျက်မှတ်နေသေးတာလဲ ဆိုပြီး

mgyoe.com

သူ့သူငယ်ချင်းတွေက သူ့လုပ်ရပ်ကို နားမလည်ခဲ့ကြဘူး။ ထရေစီအတွက်တော့ အကြောင်းပြချက်က ရိုးရှင်းလှပါတယ်။ ဒါဟာ ဘဝကိုပြောင်းလဲဖို့အတွက် “ဒီလို အလုပ်မျိုး ငါတစ်သက်လုံး မလုပ်ချင်ဘူး” လို့ သူက ဆိုပါတယ်။

နောက်ကြောင်းကို ပြန်ကြည့်တော့ သူ့ဘဝမှာ ဘာလှည့်ပြောင်းမှတ်မှ ရှိခဲ့တယ်လို့ ထရေစီ မထင်ခဲ့ဘူး။ ဘဝဆိုတာ အဆင့်ဆင့် မပြတ်ဆည်းပူးခြင်းရဲ့ ရလဒ်လို့ပဲ သူ သတ်မှတ်ခဲ့တယ်။ သူ့ဘဝကို ပြောင်းလဲခဲ့တဲ့ အကြောင်းရင်း ၃ ရပ် ရှိတယ်လို့ သူထင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအကြောင်းရင်းသုံးရပ်က-

- (၁) ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တာဝန်ယူပါ။ ဘယ်တော့မှ ဆင်ခြေမရှာပါနဲ့။
- (၂) ရည်မှန်းချက်ရဲ့တန်ဖိုးကို သိနားလည်အောင်လုပ်ပြီး အဲဒီရည်မှန်းချက် အတွက် ကြိုးစားပါ။
- (၃) လေ့လာသင်ယူခြင်းရဲ့တန်ဖိုးကို သိနားလည်အောင်လုပ်ပြီး အသက် ထက်ဆုံးအထိ စွဲမြဲသင်ယူပါ။

အနှစ်၄၀ အတွင်းမှာ နေ့ရက်တိုင်းကို ၃ နာရီကြာ အချိန်ပေးပြီး ထရေစီ စာဖတ်ခဲ့တယ်။ အလုပ်များရက်၊ အားလပ်ရက်ပဲဖြစ်ပါစေ စာဖတ်တာကို သူ အပျက်မခံခဲ့ဘူး။ အဲဒီလို ကြံကြံခံပြီး စွဲစွဲမြဲမြဲ စာဖတ်ခဲ့ခြင်းက ထရေစီကို အချိန် မှန်မှန် စာဖတ်တတ်တဲ့ အကျင့်ကိုပေးခဲ့ရုံမက အသိပညာ၊ ဗဟုသုတနောက် အမြဲ လိုက်လံတတ်အောင်လည်း ကျင့်ပေးခဲ့တယ်။ အထက်တန်းမပြီးခဲ့တဲ့ ထရေစီ ဟာ နောက်ဆုံးမှာ ကိုယ့်ကြိုးစားမှုနဲ့ တက္ကသိုလ်ကနေ ဘွဲ့ရခဲ့ပြီး ဘွဲ့လွန်ပါ ဆက်တက်ခဲ့တယ်။

အောင်မြင်မှုဆိုတာ ရည်ရွယ်ချက်ကို လက်တွေ့ဆောင်ရွက်တာပဲ ဖြစ် တယ်လို့ ထရေစီ ယူဆပါတယ်။ “၃ ရာခိုင်နှုန်း လူတွေလောက်ပဲ အနာဂတ်အတွက် အသေးစိတ် စီမံချက်ချထားတယ်။ ၉၇ ရာခိုင်နှုန်း လူတွေက အနာဂတ်အတွက် ဘာစီမံချက်မှ မချထားဘူး။ ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရရင် စီမံချက်ချထားတဲ့လူမှာ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ပိုင်ဆိုင်ကြတယ်။ စီမံချက်ချမထားတဲ့လူက အဲဒီ စီမံချက်ချထားတဲ့ လူတွေဆီမှာ အလုပ်လုပ်ကြရတယ်” လို့ ထရေစီက ပြောတယ်။

ထရေစီဟာ နှစ်အတော်ကြာ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ချက်နဲ့ လေ့လာကြည့်ရှုချက်အရ အထွတ်ထိပ်လူတွေက အနာဂတ်အတွက် အမြဲတွေးတော ပြီး သာမညလူတွေက ပြီးခဲ့တာတွေကို အမြဲတွေးတောကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့တယ်။

“တော်ထက်တဲ့လူတွေက စတင်မလုပ်ရှားခင် အနာဂတ်အတွက် ပစ်မှတ်

တစ်ခု၊ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကို အရင်ရေးဆွဲတယ်။ ပြီးရင် အဲဒီပစ်မှတ်အတွက် အခုချိန်မှာ ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုပြီး ပထမခြေလှမ်းကို စလှမ်းတယ်။ လူတိုင်းမှာ ဘဝနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအမြင်တွေ ရှိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပထမခြေလှမ်း ကို စမလှမ်းကြဘူး”

“သဘာဝလောက,က မျက်လှည့်ဆရာတစ်ဦးနဲ့ တူတယ်။ သူဟာ သင့်ရှေ့ မှာ လိုက်ကာတစ်ခု ကာထားပေးတယ်။ ရှေ့တစ်လှမ်း သင်လှမ်းတိုင်း လိုက်ကာက အလိုလို နောက်တစ်လှမ်း ရွေ့တယ်။ တကယ်လို့ ဒီခြေလှမ်းကို သင် မလှမ်းရင် ရှေ့ကအခြေအနေကို သင်ပြတ်ပြတ်သားသား တွေ့မြင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အနာဂတ်အတွက် စီမံချက်ကို သိပ်စေ့စေ့စပ်စပ် စီမံထားစရာ မလိုပါဘူး။ အဓိက, က ပထမခြေလှမ်းကို သင်စလှမ်းဖို့ပါပဲ”

ထရေစီက လှုပ်ရှားမှုကို လက်ကိုင်ထားသူဖြစ်တယ်။

“အောင်မြင်မှုမှာ လှုပ်ဆောင်မှုက အဓိကဖြစ်တယ်။ အောင်မြင်သူတွေက လှုပ်ဆောင်မှုကို ဦးထိပ်ထားသူတွေဖြစ်တယ်။ သူတို့ဟာ အတွေးစိတ်ကူးတစ်ခုခု ရှိတာနဲ့ ချက်ချင်း လက်တွေ့ ဆောက်ရွက်သူတွေဖြစ်တယ်။ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်တဲ့ နေရာမှာ ရလဒ်နှစ်မျိုးရှိတယ်။ (၁) အောင်မြင်နိုင်တယ်၊ (၂) ကျရှုံးနိုင်တယ်။ အောင်မြင်ခြင်းမှာ ရှုံးနိမ့်ခြင်းက တသိကြီး လိုက်ပါအဖော်ပြုတယ်။ အောင်မြင်ခြင်း ဆိုတာ ရှုံးနိမ့်ခြင်းတွေ စုပြုံထားတာပဲဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သင် ကြိုးစားလုပ်ခဲ့ရင် ရှုံးနိမ့်လိမ့်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ရှုံးနိမ့်မှုမကြောက်နဲ့။ အဓိက,က လှုပ်ရှားမှု၊ လှုပ်ဆောင်ချက်ပဲ လိုတယ်။ တရုတ်နိုင်ငံကနေ အမေရိကန်ကိုပျံတဲ့ လေယာဉ်တွေဟာ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်း အချိန် လောက်က အစီအစဉ်ဆွဲထားတဲ့ လမ်းကြောင်းထဲ လမ်းလွဲ ပျံသန်းတတ်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ လေယာဉ်အများက သတ်မှတ်ချိန် အတိအကျ ဆိုက်ရောက်ကြတယ်။ ဒါဟာ လှုပ်ရှားနေစဉ်အတွင်းမှာပဲ ကိုယ့်အမှားကို သူတို့ အဆက်မပြတ် ပြင်ဆင်လို့ ဖြစ်တယ်။ လူ့ဘဝခရီးဟာလည်း ဒီအတိုင်းပဲဖြစ်တယ်။ လှုပ်ရှားရင်း၊ ပြင်ဆင်ရင်း၊ ပန်းတိုင်အထိ ရှေ့ဆက်တယ်” လို့ ထရေစီက ဆိုပါတယ်။

မူရင်း - D Men ပြုစုရေးသားသော
The Secret of Success... စာအုပ်မှ

အဖြူစင်ဆုံးမေတ္တာ

မိဘနှစ်ပါး စောစောစီးစီး ဆုံးပါးသွားတော့ လူမမယ်ကလေးနှစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ လူမမယ်နှစ်ယောက်မှာ ညီမရဲ့တစ်ဦးတည်းသော မှီခို အားကိုးရာက အစ်ကိုဖြစ်သလို အစ်ကိုရဲ့တစ်ဦးတည်းသော ဆွေမျိုးသားချင်း ကလည်း ညီမပဲဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အစ်ကိုဖြစ်သူက ညီမလေးကို သူ့ကိုယ်သူ ချစ်တာထက် ပိုချစ်ခဲ့တယ်။

ကံတရားက မတရားဘူးလို့ ဆိုရမလား။ မှီခိုအားကိုးရာမဲ့တဲ့ လူမမယ် သူတို့နှစ်ယောက်အပေါ် ကပ်ဆိုးတစ်ခု ကျရောက်ခဲ့ပြန်တယ်။ ညီမဖြစ်သူ အပြင်း ဖျားနာခဲ့တယ်။ ဆေးရုံတင်တော့ အသက်လူကယ်တင်ဖို့ သွေးလိုလာတယ်။ ဆေးရုံ က ဈေးကြီးပေးရတဲ့ သွေးကို ဝယ်ဖို့ ကောင်လေး မတတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ခွဲစိတ်ခတွေ့ ဆေးရုံက မယူပေမယ့် သွေးမရှိရင် ညီမလေးအသက်ကို ကယ်တင်နိုင်မှာ မဟုတ် ဘူး။ သွေးရင်းဖြစ်တဲ့ ကောင်လေးရဲ့သွေးက ကောင်မလေးလိုနေတဲ့ သွေးနဲ့တူနေ တယ်။

ကောင်မလေးအသက်ကို ကယ်ဖို့ ကောင်လေးရဲ့သွေးကို ယူမှ ဖြစ်တော့ မယ်။ ဆရာဝန်က သွေးဖောက်ချိန်နာတဲ့ဒဏ်ကို ခံနိုင်လား၊ သွေးလှူဖို့ သတ္တိရှိ သလားလို့ ကောင်လေးကို မေးတယ်။ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော်သာ ရှိသေးတဲ့ ကောင်လေးက ဆရာဝန်အမေးကို စဉ်းစားဟန် တစ်ချက်ပြုပြီး ခေါင်းညိတ်တယ်။

mgyoe.com

ညီမလေးအတွက် လိုနေတဲ့သွေးကို သူ လှူမယ်။

သွေးဖောက်တဲ့အချိန် ကောင်လေးတစ်ချက်မှ မတွန့်ခဲ့ဘူး။ ဘေးခုတင် ပေါ်က ညီမလေးကို ကြည့်ပြီး သူ ပြုံးနေခဲ့တယ်။ လိုအပ်တဲ့သွေးတွေ ဖောက်ယူပြီး နောက် ကောင်လေးက တုန်ယင်တဲ့အသံနဲ့ ဆရာဝန်ကိုမေးတယ်။

“ဆရာ. . . ကျွန်တော့်အသက် ဘယ်လောက်ပဲ ခံတော့မလဲ ဆရာ”

ကောင်လေးရဲ့ မသိနားမလည်တဲ့ အမေးကို ဆရာဝန်ကြားတော့ ရယ်ချင် မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကောင်လေးရဲ့ သတ္တိကြောင့် ရုတ်တရက် ဆရာဝန် တုန်လှုပ် သွားမိတယ်။ အသက်ဆယ်နှစ်ကျော် ကောင်လေးရဲ့ အသိဉာဏ်ထဲမှာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ကသွေးကို ထုတ်လိုက်ရင် သေမယ်လို့ ထင်ထားခဲ့တာတောင် သူ့ညီမလေးအတွက် သွေးတွေ ပေးခဲ့တယ်။ သူ့အသက် အသေခံပြီး ညီမလေးအတွက် သွေးတွေပေးခဲ့ မယ်လို့ သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပုံ ရတယ်။ ညီမလေးအတွက် သတ္တိတွေ သူ ထုတ်ခဲ့တယ်။

ဆရာဝန်က ကောင်လေးရဲ့လက်ကို ကြင်ကြင်နာနာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး “စိတ်ချ ပါ. . . မင်း မသေနိုင်ပါဘူး။ သွေးလှူတာ အသက် မသေနိုင်ပါဘူး” လို့ပြောတော့ ကောင်လေးရဲ့ မျက်လုံး တစ်ချက်လက်သွားပြီး ဆရာဝန်ကို ပြန်မေးတယ်။

“တကယ်လား ဆရာ. . . ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် ဘယ်နှနှစ် အသက် ရှင်နိုင်သေးလဲ ဆရာ”

“အသက် ၁၀၀. . . မင်းက ကျန်းမာတော့ အသက် ၁၀၀ အထိ ရှင်နိုင် ပါတယ်” လို့ ဆရာဝန်က ကရုဏာစိတ်နဲ့ ခပ်ပြုံးပြုံး ပြန်ဖြေတယ်။

ဆရာဝန်စကားကြားတော့ ကောင်လေးပျော်ပြီး ထခုန်တယ်။ ကိုယ်ဘာမှ မဖြစ်ဘူးဆိုတာကို သူ သိတော့ အခုနားက သွေးဖောက်ခံထားတဲ့ လက်မောင်း ကိုပင်၊ ခေါင်းကိုမော့ပြီး ဆရာဝန်ကို တလေးတစား ပြန်ပြောတယ်။

“ဆရာ. . . ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲက သွေးတွေ တစ်ဝက်ဖောက် ပြီး ညီမလေးကို ပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အသက် ၅၀ စီပဲ ရှင်မယ်”

ကောင်လေးရဲ့စကားကြောင့် လူနာဆောင်ထဲကလူတွေ အားလုံး အံ့ဩ တုန်လှုပ်သွားခဲ့ကြတယ်။ ဒါဟာ ကောင်လေးရဲ့ လက်လွတ်စပယ် ဝန်ခံချက် မဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ လူသားတွေထဲက တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်စိတ် အကင်းဆုံး၊ အဖြူစင်အသန့်ရှင်းဆုံး ကတိပဲဖြစ်တယ်။

ကျွေးကောက်ရတဲ့ ခရီး

ဖခင်ဖြစ်သူက သားလက်ထဲကိုင်ထားတဲ့ ကမ္ဘာမြစ်ချောင်း ခွဲခြားပြ မြေပုံကို ကြည့်ပြီး သားကို မေးတယ်။

“သား.. . ဒီပုံထဲက မြစ်ချောင်းတွေမှာ ဘာထူးခြားချက်ရှိလဲ”

သားက မြေပုံကို သေချာကြည့်ပြီး “မြစ်ချောင်းတွေက ကျွေးကောက်နေတယ် ဖေဖေ” လို့ ဖြေတယ်။

“ဘာဖြစ်လို့ ကျွေးကောက်ရသလဲ” လို့ ဖခင်က ဆက်မေးတော့ သားက သူသိတဲ့ ပထဝီဝင် အနေအထားနဲ့ ပြန်ဖြေတယ်။

“မြစ်ချောင်းတွေက ကျွေးကောက်ပြီး စီးဆင်းတယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့စီးကြောင်းကို ဆွဲဆန့်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ စီးကြောင်းရှည်တော့ ရေစီးအား ပိုများများ စီးဆင်းနိုင်တယ်။ ဒါမှ မိုးတွင်းရေကြီးတဲ့အချိန် မြစ်ချောင်းတွေမှာ ရေမလျှံမှာ ဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ခုက ရေစီးကြောင်းကို ဆွဲဆန့်လိုက်တော့ စီးကြောင်း တစ်ခုတိုင်းမှာ ရေစီးအား လျော့နည်းသွားတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် မြစ်ကမ်းပါးတွေမှာ ရေတိုက်စားမှု နည်းသွားတယ်။ မြစ်ကမ်းပါးတွေကိုလည်း ကာကွယ်ရာ ရောက်သွားတယ်”

သားပြောတာကို နားထောင်ပြီး ဖခင်က “သားပြောတာတွေ မှန်ပါတယ်။ ဖေဖေအနေနဲ့ ပြောရရင် ကျွေးကောက်ပြီးသွားတာဟာ သဘာဝ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ တည့်တည့်သွားတယ် ဆိုတာကတော့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခု မဟုတ်”

ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ဖေဖေ ဒီလိုပြောရသလဲဆိုရင် မြစ်ချောင်းတွေက ရှေ့ကို သူတို့ စီးဆင်းနေတဲ့ အချိန်မှာ အတားအဆီး မျိုးစုံနဲ့ ကြုံတွေ့ကြရတယ်။ တချို့အတား အဆီးက ကျော်ဖြတ် စီးဆင်းသွားလို့ မရဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ ကွေ့ကောက်ပြီး စီးဆင်းရတယ်။ လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး စီးဆင်းတယ်။ ကွေ့ကောက်ပြီး စီးဆင်း လို့ပဲ သူတို့ဟာ အတားအဆီးတွေကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး မှာ ဝေးလံတဲ့ ပင်လယ်ကြီးဆီ အရောက် စီးနိုင်ခဲ့တာဖြစ်တယ်။

လူ့ဘဝမှာလည်း ဒီလိုပဲ သား . . . အခက်အခဲ၊ အဆင်မပြေတာတွေနဲ့ သား ကြုံတဲ့အခါ ဒီလိုဆင်းရဲဒုက္ခတွေဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်လို့ သား မြင်တတ် ရမယ်။ ဒီလိုဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မှာ သား မျှော်လင့်ချက် မမဲ့နဲ့၊ စိတ်ပျက်ဝမ်းမနည်းနဲ့၊ သက်ပြင်းရှည်တွေ မချနဲ့။ ရှေ့ဆက်တဲ့ခြေလှမ်းကို မရပ်တန့်လိုက်နဲ့။ ကွေ့ကောက် ပြီးသွားရတဲ့ လမ်းကို ရှေ့ဆက်သွားရမယ့် နောက်တစ်နည်း၊ နောက်တစ်လမ်းလို့ သား မြင်တတ်ရမယ်။ ဒါမှ မြစ်ချောင်းတွေလိုပဲ ကွေ့ကောက်ပြီး လိုရာခရီး၊ ပင်လယ်ကြီးဆီကို သားရောက်နိုင်မှာဖြစ်တယ်”

နှစ်တွေကြာလွန်တဲ့အထိ ဖခင်ရဲ့စကားကို သား သေသေချာချာ မှတ် သားခဲ့ပါတယ်။ ကွေ့ကောက်ပြီးသွားတာဟာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခု၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ဟာလည်း လူ့ဘဝတိုင်းမှာ တွေ့ကြုံရတဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခုလို့ မှတ်သားပြီး ရှေ့ဆက်တဲ့ လမ်းပေါ်က အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးတွေကို ကွေ့ကောက်ပြီး ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ သားဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် အဖေပေးတဲ့ ဘဝ အသိဉာဏ်ဖြစ်တယ်။

မေတ္တာစိတ်နဲ့ နားထောင်တတ်သူ

တလောက အပေါ်ထပ်၊ အောက်ထပ်က လူတွေကြောင့် ကျွန်မ ဣန္ဒြေမတတ် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မနေတာက ဒုတိယထပ်မှာပါ။ ကျွန်မအိမ်ရဲ့ အောက်ထပ်မှာ အလုပ် လက်မဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက် နေပါတယ်။ စားဝတ်နေရေးအတွက် သုံးဘီး ဆိုင်ကယ်ဟောင်း တစ်စီး သူတို့ဝယ်ထားတယ်။ အဲဒီဆိုင်ကယ်က ဟောင်းလွန်းတော့ ရင်ကျပ်ရောဂါ အပြင်းအထန် ခံစားနေရတဲ့ လူနာလို အသံဗလံ ဆူညံသံတွေ ထွက်ပါတယ်။ ညတိုင်း ကျွန်မအိပ်ပျော်ခါနီး အချိန်မှာ အဲဒီဆိုင်ကယ်ဟာ ချောင်း တဟွတ်ဟွတ် ဆိုးပြီး အသက်လု ပြန်လာတတ်တယ်။ အဲဒီအသံ ကြားရင် ကျွန်မ အိပ်ချင်စိတ်တွေ ပျောက်သွားတော့တယ်။

ကျွန်မအိမ်ရဲ့ အပေါ်ထပ်မှာနေတဲ့ မိသားစုက သမီးဖြစ်သူကို ပုလွေ တစ်ချောင်း ဝယ်ထားပေးတယ်။ မနက်မိုးလင်းတိုင်း သမီးကို အတင်းအဓမ္မ ပုလွေ မှုတ် ကျင့်ခိုင်းတယ်။ ပုလွေသံက ဝီး. . . ဝီး. . . အီး. . . အီးနဲ့ နားထောင်ရတာ သရဲသဘက် ငိုညည်းနေသလိုပါပဲ။

ညတိုင်း အောက်ထပ်က သုံးဘီးဆိုင်ကယ်ရဲ့ “ချောင်းသံ” ကြောင့် ကျွန်မ အိပ်မရခဲ့သလို မနက်စောစောမှာ အိမ်ပေါ်ထပ်က ပုလွေ “ငိုသံ” ကြောင့် ကျွန်မ အစောကြီး နှိုးခဲ့ရတယ်။

အပေါ်ထပ်၊ အောက်ထပ်က မိသားစုတွေနဲ့ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း

mgyoe.com